

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI



RECEIVED

MAY 22 2001

P.A.O.I. LIBRARY

MAY 2001

VOL. LXVI, No. 5

SOLIA

THE
HERALD

ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:

Rev. Deacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp



SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: rocasolia@aol.com. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>The Ascension, A Monk of the Eastern Church ...</i>	3, 13
<i>Holy Synod Concludes Spring Session</i>	4
<i>Were Orthodox Celtic Monks Here in America?, Fr. Alexey Young</i>	5-6
<i>Biography of Right Reverend Nikolai, Bishop of Baltimore</i>	6
<i>How Often Should We Receive Holy Communion?, Archbishop Macarius Notaras</i>	7
<i>Orthodox Institute Sponsors Summer Program</i>	7
<i>What About Cremation?, Fr. Joseph</i>	8-9
<i>SCOBA Re-Institutes Inter-Orthodox Campus Ministry Effort</i>	9, 12
<i>Hierarchical Schedule</i>	10
<i>First Divine Liturgy - St. Raphael of Brooklyn Mission</i>	10
<i>AROY-Stanitz Scholarship</i>	11
<i>AROY Retreat a Great Success, Jonathan Groza</i>	11
<i>Pray Always, Not Only When In Need, Rev. Fr. Dr. Cornel Todeasa</i>	12
<i>Paschal Joy for Orphans</i>	13
<i>Parish Register</i>	14
<i>Financial Report</i>	14-15
<i>Donors to St. Andrew's House - Center for Orthodox Christian Studies</i>	15-16
<i>FOCUS Curriculum Goes On-Line</i>	16

Romanian Section

<i>Ligonier II sau D.C. I, Nathaniel, Arhiepiscop ..</i>	17, 24
<i>Comunitate Monahală La Centrul Ortodox Din Detroit</i>	18-19
<i>Săvârșirea Primei Sfintei Liturghii Pentru Misiunea Sf. Raphael</i>	19
<i>"Evangheliști" De Modă Nouă, Dr. Antonie Plămădeală</i>	19-21
<i>Știri Din Lumea Ortodoxă, Ps. Zoe Vasiliu</i>	21-23
<i>Cât De Des Trebuie Să Primim Sfânta Împărtășanie?, Macarius Notaras, Arhiepiscop ..</i>	24

ATLANTIC DEANERY MEETS

Taking advantage of being present at the Spring Session of the Holy Synod in March, His Eminence, Archbishop Nathaniel, called a meeting of the Atlantic Deanery Clergy. Arrangements were made by Rev. Fr. Casian Fetea, Deanery Secretary-Treasurer. Hospitality was offered by Rev. Fr. Traian Petrescu at the St. Dumitru Parish facilities in New York City.

Present were the Reverend Fathers: G. Calciu, C. Fetea, C. Grecu, A. Grigoras, O. Morar, D. Musta, A. Petrescu, T. Petrescu, V. Runcanu, T. Stafiuc, G. Schiop, C. Todeasa, C. Vesa and A. Webster. Guest was Deacon N. Marcu.

Among the topics discussed were: financial status; review of activities from 1995-2001; relationships among the clergy of the deanery; stance of the ROEA toward clergy who come to the US through lottery, in visit and who remain, and those who express an intention to come; the activities of the deanery toward immigration; education programs for adults and children; scheduling of deanery religious services; consideration of establishing missions; inter-Orthodox clerical relations; status of relationship between the two Romanian Episcopates; reminder of the OCA Clergy Conference, June 5-7, 2001 at St. Tikhon Monastery and at the Episcopate Congress; establishing a deanery calendar; establishment of the remembrance of victims of communist oppression as an annual commemoration; calling a pan-deanery meeting of clergy and lay officers for Autumn 2001.

During the day, the Clergy gathered in the church to hold a memorial service for the late Dean of the area, Very Reverend Protopresbyter Mircea Marinescu, and to ask God's blessings on their pastoral work.

Main points of discussion centered around how to best serve the needs of the immigrants coming to the Atlantic area and what programs to establish. It was thought that the purchase of a building suitable for temporary accommodations would be beneficial. ✽

THE ASCENSION

The Wednesday which follows the fifth Sunday after Easter is the day when, in liturgical terminology, we 'take leave' of the Easter feast. We commemorate the last day of the physical presence of the risen Christ amongst his disciples; and to honour this presence, to honour the Resurrection once more, the Church on this Wednesday repeats the service for Easter Sunday in its entirety. And now we have come to the fortieth day after Easter, the Thursday on which the Church celebrates the feast of the Ascension (Lk. 24:51).

Three lessons from the Old Testament are read at vespers for the Ascension, on the Wednesday evening. The first lesson (Isaiah 2:2-3) speaks of a mountain: 'It shall come to pass in the last days, that the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains ... and all nations shall flow unto it ... Come, and let us go up to the mountain of the Lord.' This alludes to the Mount of Olives, from which Jesus ascended to his Father. The second lesson (Isaiah 62: 10-63: 3, 7-9) was chosen because of the following words: 'Go through, go through the gates; prepare the way of the people ... In his love and in his pity he redeemed them; and he bare them, and carried them.' ... Jesus, ascending to heaven, opens the gate to his people, he prepares a way for them, he carries them and raises them up with him. The third lesson (Zech. 14: 1, 4, 8-11) also speaks of the mountain which was the scene of Jesus's final triumph: 'Behold the day of the Lord comes. ... And his feet shall stand in that day upon the mount of Olives, which is before Jerusalem on the east. ... And it shall be in that day, that living waters shall go out from Jerusalem.'

The chants at matins for the Ascension are already filled with allusions to the Spirit, the Comforter, whom Jesus will send. Ascension is the prelude to Pentecost.

At the liturgy, the beginning of the Book of the Acts (1: 1-12) is read. Jesus, after a last meeting with His apostles, is taken up, and disappears in a cloud. The gospel for the liturgy (Luke 24: 36-53) takes up the account of events from the first appearance of the risen Jesus to the assembled disciples and continues with it right up to the Ascension itself.

It is rare, if one has lived through the joy of Easter time sincerely, that one does not experience a certain constriction of the heart when the day of the Ascension comes. We know perfectly well that it is one of the very great Christian feasts, and yet, despite ourselves, it seems like a parting, a separation, and that after it, our Lord is not with us in quite the same way any longer. The disciples did not react like this. They could have been overwhelmed with grief but, on the contrary, they 'returned to Jerusalem with great joy' (Lk. 24: 52). We, too, can try and enter into this joy of the Ascension. Why does the Ascension bring joy to Christians?

First of all, the glory of our Lord must be very precious to us, and the Ascension is the crown of his earthly mission. He has accomplished on earth the whole mission which he had received from the Father. It is to the Father that his whole being reaches out. Now he will receive from the Father the welcome that his victory over sin and death — a victory gained so grievously — has merited for him. Now he will be glorified in heaven. The glory and the desire of our Lord are surely more important to us than the sort of 'perceptible consolations' that we might receive from his presence. Let us know how to love our Lord enough to rejoice in his own joy.

Then the Ascension marks God's acceptance of the Son's whole work of reparation. The Resurrection was the first dazzling sign of this acceptance, and Pentecost will be the last sign. The cloud which today envelopes Jesus and ascends with him to heaven represents the smoke of the sacrifice rising from the altar to God. The sacrifice is accepted, and the victim is admitted to God's presence where it will continue to be offered in an eternal and heavenly manner. The work of our salvation has been accomplished and is blessed.

Jesus does not return to his Father in isolation. It was the incorporeal Logos which came down among men. But today it is the Word made flesh, both true God and true man, who enters the kingdom of heaven. Jesus brings into it the human nature which he had assumed. He opens the door of the kingdom to humanity. As if by proxy, we take possession of the benefits which are offered and made possible to us. '(God) hath raised us up together, and made us sit together in heavenly places in Christ Jesus' (Eph. 2:6). There are places destined for us in the Kingdom, if we are faithful. Our presence is desired and awaited.

The Ascension makes thoughts of heaven more immediate, more actual to us. Do we think of our permanent home often enough? For most Christians, life in heaven is no more than a supplement — of which they have but a very hazy notion — to life on earth. Life in heaven is seen somewhat as a postscript, an appendix to a book whose text is formed by earthly life. But it is the opposite which is true. Our earthly life is but the preface to the book. Life in heaven will be its main text, and this text is endless. To make use of another image, our earthly life is but a tunnel, narrow, dark — and very short — which opens onto a magnificent, sunlit landscape. We think too much of what our life now is. We do not think enough of what it will be. 'Men have not heard, nor perceived by the ear, neither has the eye seen, O God ... what he has prepared for him that waits for him.' (Isaiah 64:4). At matins for this feast, we sing: 'We who live in this world, let us feast like the angels ...'. That is to say: let us open our minds more to the angels, and try to enter into their feelings, experiencing something of what they experience when the Son returns to the

Cont. on page 13

HOLY SYNOD CONCLUDES SPRING SESSION

SYOSSET, NY — The election to the episcopacy of Archimandrite Nikolai [Soraich], Chancellor of the Diocese of the West of the Orthodox Church in America and Rector of Saint Paul the Apostle Church, Las Vegas, NV, was among the many items on the agenda of the spring session of the OCA's Holy Synod of Bishops held at the Chancery March 19-22, 2001. Archimandrite Nikolai was named Auxiliary to His Beatitude, Metropolitan Theodosius, Primate of the Orthodox Church in America, with the title of Bishop of Baltimore. His consecration took place at Saint Seraphim Cathedral, Dallas, TX on Saturday and Sunday, April 21 and 22, 2001.

In related actions, Metropolitan Theodosius informed members of the Holy Synod that effective March 21, 2001, His Grace, Bishop Innocent of Anchorage, was released from duties in Alaska while continuing to serve as an Auxiliary to the Metropolitan with the title of Bishop of Hagerstown, MD. It was also decided by the Holy Synod to grant retirement to His Grace, Bishop Mark of Bethesda, who will retain the title of Former Bishop of Boston.

After the celebration of a Service of Thanksgiving in the Chancery's Saint Sergius Chapel, Metropolitan Theodosius opened the Holy Synod's Spring Session by addressing the role of the episcopacy in the overall life of the Church.

"We must acknowledge that we, as bishops, are called upon to provide guidance and leadership and to make decisions that affect the lives of our clergy and faithful, our parishes, dioceses, and indeed, the life of the entire Church," Metropolitan Theodosius stated in his opening address. "The Episcopal ministry, the ministry of 'overseer,' demands that we listen, hear, reflect, study, and ultimately act upon that which we have heard and seen always with the well-being and growth of the Church in mind."

Metropolitan Theodosius continued by sharing insights he and His Eminence, Archbishop Herman of Philadelphia and Eastern Pennsylvania, had gained during their recent visit to the Diocese of Alaska, during which they met with a majority of the diocese's clergy and their wives, numerous lay persons, and the student and faculty of Saint Herman's Seminary, Kodiak, AK. Struggles facing the Alaskan clergy have been a major concern for the Church in recent years, as have the difficulties being encountered in maintaining the seminary and its programs.

Turning his attention to world Orthodoxy, Metropolitan Theodosius stressed the importance of nurturing the OCA's relationships with sister Orthodox

Churches throughout the world. Metropolitan Theodosius announced that the recently elected Primate of the Autonomous Orthodox Church of Japan, His Eminence, Metropolitan Daniel, has accepted his invitation to visit the US and the OCA in May 2001 and will attend commencement exercises at Saint Vladimir's Seminary, Crestwood, NY and Saint Tikhon's Seminary, South Canaan, PA and will concelebrate at Saint Tikhon's Monastery during the annual Memorial Day Pilgrimage.

Metropolitan Theodosius also shared his enthusiasm for the National Conference of Canonical Orthodox Bishops slated to be held May 1-3, 2001 in Washington, DC, adding that the Divine Liturgy during the conference will be celebrated at the OCA's Saint Nicholas Cathedral. The conference, which is expected to attract over three dozen hierarchs from across North America, will be hosted by the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas [SCOBA].

Throughout the four-day session, each hierarch also offered a detailed report on the life and ministry conducted within his respective diocese.

The Holy Synod of Bishops, which includes all active hierarchs of the Orthodox Church in America under the chairmanship of Metropolitan Theodosius, meets in session every spring and fall. In addition to Metropolitan Theodosius, Archbishop Peter, Archbishop Herman, and Bishop Innocent, other hierarchs participating in the spring session included His Eminence, Archbishop Kyrill of Pittsburgh and Western Pennsylvania; His Eminence, Archbishop Dmitri of Dallas and the South; His Eminence, Archbishop Nathaniel of Detroit and the Romanian Episcopate; His Grace, Bishop Job of Chicago and the Midwest; His Grace, Bishop Tikhon of San Francisco and the West; and His Grace, Bishop Seraphim of Ottawa and Canada. ✱



dm

WERE ORTHODOX CELTIC MONKS HERE IN AMERICA ...?

By Fr. Alexey Young

For centuries it was firmly believed and taught that North America was discovered by Christopher Columbus. More recently, there has been general agreement that Norsemen or Vikings were probably on this continent around 1000 A.D. "But," as the editors of *National Geographic* magazine point out, "perhaps it was a group of shadowy, yet very real, Irish seafaring monks who predated even the Vikings by more than four centuries."¹ Indeed, there is evidence that this may be true.

In the twentieth century a number of scholars began to suspect that the early medieval saga known as the "Voyage of Saint Brendan the Abbot" (*Navigatio Sancti Brendani Abbatis*) was not a "pious fable" at all, but the narration of an actual journey — a voyage by St. Brendan and a number of monks from Ireland to the east coast of North America, complete with accounts of what we can now identify as volcanic eruptions in Iceland, an encounter with a whale, and icebergs. Initially, this interpretation was dismissed because experts doubted that anyone could have crossed the Atlantic with the kind of primitive boat or leather-hulled "curragh" known to have been used by early Irish or Celtic sailors. They doubted, that is, until, in the 1970s, the British explorer, Timothy Severin, successfully crossed the ocean in a leather boat (a duplicate of St. Brendan's craft), proving "beyond doubt that the Irish monks could have sailed their leather boats to the New World before the Norsemen, and long before Columbus ...". Equally important, this showed that St. Brendan's voyage "was no mere splendid medieval fantasy, but a highly plausible tale ... founded upon real events and real people."²

Still, there was no actual evidence to show that any Europeans had been in North America as early as the sixth century, when Brendan's "Voyage" was said to have occurred.

And then, in 1982, a petroglyph — an inscription cut in the face of a cliff or rock — in Wyoming County, West Virginia, was recorded and identified. This site had been discovered in 1964, but it was not until 1970 that an archaeologist from the West Virginia Economic and Geological Survey studied it and concluded that this petroglyph (rock-carving) was at least five to seven hundred years old, if not older, and was in marked contrast to other known petroglyphs in the area. Twelve years later a prominent archaeologist with twenty-seven years of field experience, Robert L. Pyle, took a serious interest in the petroglyph. Dr.

Pyle, who has a GS-9 rating as an archaeologist from the federal government and is authorized to do archaeological work on federal projects, had no particular agenda in mind — unlike Timothy Severin, who set out to prove that a primitive Celtic craft could make a trans-Atlantic voyage; Dr. Pyle simply wanted to scientifically and objectively determine, if possible, what this particular petroglyph was all about.

A prominent authority on ancient languages and an emeritus professor at Harvard, Dr. Barry Fell, was brought into the investigation. He concluded that these petroglyphs "appear to date from the 6th-8th centuries A.D., and they are written in Old Irish language, employing an alphabet called Ogam, found also on ancient rock-cut inscriptions in Ireland ... [and in] a Dublin manuscript, known as the 'Ogam Tract,' composed by an unidentified monk in the fourteenth century."³ The first surprise came when the message was deciphered:

"At the time of sunrise, a ray grazes the notch on the left side on Christmas Day, a Feast-day of the Church, the first seven of the [Christian] year, the season of the blessed advent of the Savior, Lord Christ. Behold, He is born of Mary, a woman."⁴

Three Celtic Chi Rho's (the Greek letters — "X" and "R" — for Christ) also appear on this petroglyph.

The second surprise came when the investigators decided to test the inscription by calculating the Julian Calendar date for when the Feast of the Nativity would have fallen between 500 and 800 A.D. Thus, on December 22 (new style), 1982, they went to the site before dawn and watched and waited. Suddenly, as the sun came over a ridge, "a glimmer of pale sunlight struck the sun symbol on the left side of the petroglyph, and the rising sun soon bathed the entire panel in warm sunlight ... funneling through a three-sided notch formed by the rock overhang."⁵

Another inscription, called the Horse Creek Petroglyph (in Boone County, West Virginia), also yielded a Christian translation and the use of the Chi Rho.

Of course, further investigation and study of this fascinating subject is warranted, and important tests are pending on some artifacts found at these sites. But for now, we can say that a case is slowly but surely building for the existence of Celts — most likely monks — on this continent long before any others came from the West. This is of particular interest because Celtic Christians were also Orthodox Christians — belonging to the one, true, and universal Church of Christ before the West fell away from the Orthodox Church in the tenth century. Their spirituality, far from being the fashionable "New Age spirituality" that many of today's writers anachronistically project back on to the ancient Celts, was thoroughly Orthodox in teaching as well as monastic and ascetic in practice. Indeed, Fr. Gregory Telepneff, in his fascinating and scholarly study, *The Egyptian Desert in*

Cont. on page 6

BIOGRAPHY OF RIGHT REVEREND NIKOLAI BISHOP OF BALTIMORE

SYOSSET, NY [OCA Communications Office]

— Archimandrite Nikolai [Soraich], who was elected Bishop of Baltimore, Auxiliary to His Beatitude, Metropolitan Theodosius, Primate of the Orthodox Church in America, at the Spring Session of the OCA's Holy Synod on March 21, 2001, was born in Butte, Montana on April 9, 1949 to devout Serbian Orthodox parents, Nikola and Vera Grace [nee O'Billovich] Soraich. His parents, both deceased, were active all their lives in the Orthodox community in Butte.

On December 24, 1949, he was baptized in Holy Trinity Serbian Orthodox Church, which had been consecrated by Saint Tikhon in 1905, during his tenure as Archbishop of North America. Upon graduation from high school in 1967, he enrolled in Christ the Saviour Seminary, Johnstown, Pennsylvania.

On August 8, 1970, he was tonsured a monk of the Lesser Schema and given the monastic name Nikolai. The following day, he was ordained to the diaconate. He was ordained to the priesthood on June 4, 1972 at Saint Stevan Serbian Orthodox Cathedral, Alhambra, California. After graduation from the seminary in 1972, Father Nikolai was sent to Billings, Montana, where he organized Saint Elijah parish. In 1974, the parish's new church building was consecrated. While residing in Montana, Father Nikolai worked in secular positions with the State of Montana as a juvenile parole officer from 1972 until 1976 and as assistant principal of Billings Central High School from 1976 until 1978. He also pursued graduate studies in Rehabilitation Counseling. In 1978 and 1979, Father Nikolai pursued post graduate work in Theology at the Theological Faculty of the Serbian Orthodox Church in Belgrade, Yugoslavia. Upon his return to America in 1979 he was sent to Las Vegas, NV, where he organized Saint Simeon Serbian Orthodox Church. In October 1983, the parish's new church building and hall were blessed.

In 1988, Father Nikolai received a canonical release and was received into the ranks of clergy of the Orthodox Church in America. On November 13, 1988, he celebrated the first Divine Liturgy for the newly-founded Saint Paul the Apostle Mission, Las Vegas, Nevada. The parish hall was blessed in 1993 and the church was consecrated on May 13, 1995 by His Beatitude, Metropolitan Theodosius and His Grace, Bishop Tikhon of San Francisco and the West. At the consecration of the church, he was elevated to the dignity of Archimandrite. The community, which includes faithful of diverse backgrounds, grew rapidly and serves as an oasis in the desert for Orthodox Christians.

During most of Father Nikolai's ministry he had worked to support himself in order to allow his parishes to build. For some ten years, he worked in juve-

nile justice as a parole and probation officer. He also worked as a counselor and ran an adolescent treatment program and, most recently, served as Director of the Family Support Division for the District Attorney's office. In addition to his secular employment, he was appointed to the Diocese of the West's Mission Board in 1989, and shortly thereafter was appointed the Chairman of the Board, succeeding Hieromonk Alexander [Golitzin]. His activities on the diocesan level in missions and on the national level as a member of the OCA Missions Board and the Orthodox Christian Mission Center Board helped in facilitating the establishment of missions.

In 1994, Bishop Tikhon created the Las Vegas Mission Deanery and appointed Igumen Nikolai as the Dean. He served in this position for a very short time, as Bishop Tikhon appointed him Chancellor of the Diocese of the West in August 1994.

Archimandrite Nikolai's consecration to the episcopacy was celebrated the weekend of April 21-22, 2001 in Dallas, Texas, in conjunction with the consecration of the recently constructed Saint Seraphim Cathedral. ✽

Celtic Monks

Cont. from page 5

the Irish Bogs, concludes that Celtic Christianity actually reveals "significant Coptic [i.e., Egyptian] influence of a specifically monastic kind."⁶

These archaeological "finds" in West Virginia and elsewhere, which seem to point to a Celtic and monastic presence on this continent more than one thousand years ago, provide an imperative for Christians (whether Orthodox or not) to examine the Orthodox West (particularly in the lives of the saints) as it was before the Great Schism. Because that authentic and rich flowering of Orthodoxy, especially in Celtic Christianity, is characterized by both asceticism and holiness, it can be as nurturing to the soul as it was to believers a millennium and more ago.

Footnotes:

- 1) "Who Discovered America? A New Look at an Old Question," *National Geographic*, December 1977.
- 2) "The Voyage of Brendan," by Timothy Severin, *ibid*.
- 3) "Christian Messages in Old Irish Script Deciphered from Rock Carvings in W. Va.," by Dr. Barry Fell, *Wonderful West Virginia*, March 1983.
- 4) *Ibid*.
- 5) "Light Dawns on West Virginia History," by Ida Jane Gallagher, *Wonderful West Virginia*, *ibid*.
- 6) Telepneff, Fr. Gregory, *The Egyptian Desert in the Irish Bogs: The Byzantine Character of Early Celtic Monasticism*, 1998. ✽

Reprinted from Orthodox Life, No. 1, 2001, pages 33-36.

HOW OFTEN SHOULD WE RECEIVE HOLY COMMUNION?

To receive Communion the usual two or three times a year is good and helpful, but to receive Communion more frequently is far better. Remember, the nearer a person comes to the light, the more light he gets. The nearer he approaches sanctity, the more saintly he becomes.

In the same way, the more often one draws near to God in Communion, the more one receives light and warmth and holiness. My friend, if you are worthy to make your Communion two or three times a year, you are worthy of making it more often, as St. John Chrysostom tells us, by maintaining your own earlier preparation and worthiness.

But what does stop us from taking Communion? The answer is our carelessness and laziness, and we give away to these faults so much that we are not sufficiently prepared to be able to receive Communion.

There is another way of looking at this problem, too. People like this do not, in fact, obey God's commandment as they imagine they do. Where did God, or any one of the saints for that matter, bid us communicate two or three times a year? Nowhere is this found. Therefore we must be very sure that, when we obey a command, it is our duty to see that we are obeying it exactly as it says. That is, we must pay attention to the place, the time, the purpose, the method and all the conditions in which it should take place. Thus the good action that we wanted to perform will be perfect in every detail and well pleasing to God.

You can see that the same thing applies to the case of Holy Communion. It is both necessary and very beneficial to the soul for a person to receive Communion frequently. It is also in obedience to the commandment of God. It is a good deed well done and well-pleasing to God. On the other hand, to communicate only three times a year is neither in obedience to a command, nor a perfect good deed. Because it is not good in itself, its results are not good.

Therefore, like all the rest of God's commandments, everyone requires the right time, as it says in the Book of Ecclesiastes, "For everything there is a season."

This is true also with regard to the command about Holy Communion. We must receive at the proper time; and that means the proper time is the moment when the priest exclaims, "In the fear of God and with faith and love draw near."

Is this heard only three times a year? Oh, no. Yet, although everyone must eat two or even three times a day in order that the material body may live, must the

unfortunate soul only eat three times a year — or perhaps even once — the food that gives it life in order to live the spiritual life? And, isn't this completely absurd? Even if this is not the case, I am very much afraid that we may be deriving no benefit from complying with the commandments, because we water them down and spoil them. So we are not keepers of the law, but breakers of the law. ✽

Macarius Notaras
18th Century Archbishop of Corinth

ORTHODOX INSTITUTE SPONSORS SUMMER PROGRAM: EVANGELISM AND THE ORTHODOX PARISH

The Patriarch Athenagoras Orthodox Institute (PAOI) of Berkeley, California, in conjunction with the Graduate Theological Union Cooperative Summer Session announces a summer program, **Evangelism and the Orthodox Parish**, the week of July 16-20, 2001, in Berkeley, CA. Featured instructors will be Fathers Peter Gillquist and Constantine Sitaras.

The program was designed as a way for Orthodox Christian clergy and lay leaders to interact, share ideas and explore practical ways of enhancing the evangelical dimension of their parish ministries. In addition to daily seminars by Father Gillquist and Sitaras, the schedule will include morning and evening services in the Institute's Chapel of St. Demetrios, some community meals, and evening presentations by professionals from the Bay area with expertise in parish ministry.

Participants can earn academic credit for \$265.00 (2 continuing education units) or \$365.00 (1.5 semester hours of graduate credit). Housing is available on a limited basis for \$320.00 to \$380.00.

Fr. Gillquist, Chairman of the Department of Missions and Evangelism for the Antiochian Orthodox Archdiocese of America, is publisher of **AGAIN** magazine and served as Project Director of the **Orthodox Study Bible**. Fr. Constantine Sitaras, former director of Ionian Village summer camp and director of Stewardship Ministry for the Greek Orthodox Archdiocese of America, is currently the Director of St. Basil Academy, in Garrison, NY.

For further information regarding registration, please contact PAOI at 510-649-2450 or e-mail at summersession@orthodoxinstitute.org. ✽

WHAT ABOUT CREMATION?

By Fr. Joseph

Why do most Orthodox Priests oppose the practice of cremation? Why does it matter how we dispose of a body?

I suspect that there are, in reality, several questions here. First you are asking why the Church opposes the practice of cremation. You are also asking whether or not cremation makes any difference to the person who had died. Finally, you seem to ask why, in some cases, some Orthodox Priests seem to be more tolerant toward the practice. We shall attempt to address these questions in order:

What is wrong with cremation? Opposition to the practice of destroying human bodies by cremation is part of the unbroken Tradition of the Jews and Christians. It is one of the things which, throughout history, has separated Jews, Christians and Moslems (Islam being a heretical mixture of Judaism, Christianity and certain elements of Gnosticism and Arab paganism) from the, so called, oriental "religions." The obvious reason for the difference in practice is the degree of respect with which each group regards human nature and the human body. Those who believe that human beings were created in the Image and Likeness of God, that each individual Human Person is sacred and that the end of human history will see a general RESURRECTION in which the bodies of the dead will arise while the living will be "Clothed upon with immortality," naturally treat the bodies of the dead with respect. In the Old Testament, Tobit was blessed by God for his good work in burying the dead. The Noble Joseph and Nicodemus risked ridicule and even death to give burial to the Body of Our Lord while Christians have always regarded the burial even of strangers, foreigners and unbelievers as akin to the good works of feeding the hungry and clothing for the naked.

Cremation, on the other hand, has, together with immolation (ritual suicide or human sacrifice by fire) and other forms of extreme mortification such as self mutilation and suicide by starvation, been practiced by those cultures with a low regard for the human person. These cultures tend to hold human existence as bad and generally see people as caught in a seemingly endless cycle of deaths and rebirths (reincarnations) from which our fondest hope is to escape by merging their little droplet of life back into some impersonal "ocean of unpersonhood." In other words, those who cremate the body as a "religious act" do so as an image of their belief in the eternal and utter annihilation (reduction to un-being) of the human person

as the highest spiritual destiny.

Furthermore, while Christians have always regarded the human body (and especially the bodies of the believers who have died and risen with Christ through Holy Baptism, and having been sanctified as temples of the Holy Spirit, having also been nourished and transformed through participation in the Sacred Mysteries of Christ's Most Holy Body and Blood), as sacred objects to be handled with awe and reverence: (the bodies of many Holy men and women have given witness to this truth through the many miracles performed by contact with them, through their remaining incorrupt after many years in the grave and through supernatural properties such as the flow of precious fragrant oil from some of them) the adherents of the various Oriental and most pagan cults see the dead human body as refuse, a discarded prison trash which warrants incineration.

Perhaps an example from the Worship of the Church will suffice to illustrate this point. On Great and Holy Friday, we place the winding sheet with the image of Christ's Body in the center of the Temple where it is incensed, sprinkled with fragrant spices, surrounded by candles and venerated. That evening it is carried in procession, replaced upon the tomb and before the resurrection Service is deposited on the Holy Altar Table where it remains for *forty* days, in representation of Our Lord's forty days of post-Resurrection appearances to his Disciples prior to His Holy Ascension. In the same way, when an Orthodox Believer dies, his or her body is washed, dressed, brought to the Church, surrounded by candles and flowers, anointed, incensed and kissed by the mourners and then carried in solemn procession to the cemetery where it is placed in a grave to await the Resurrection on the Day of the Glorious Second Coming of Our Lord Jesus Christ. While neither of these two rites, the veneration of the winding sheet and the funeral service, is entirely derivative from the other, they each have influenced the other in their development and each illustrate the Liturgical action, the Faith of the Church.

Now, let us examine another sequence of events. A believer dies and the body is not washed and taken to the Church. Instead, it is taken without reverence or ceremony to an industrial plant where it is offered for consumption by such intense heat that it is almost totally vaporized and vented into the atmosphere. Next, the two or three large bones which survive being blown up the chimney, are ground to a powder in an industrial machine and these "Cremains" as the funeral industry calls them, are handed over to the family who then want the Church to offer the invitation to "... Give the last kiss" to an urn or cardboard box. Or, imagine that the body is brought to Church in the normal way but instead of being placed in the earth it is "passed through fire." Of what is this a representation? Of what faith does this speak? Do we really

think it appropriate to pray "Deliver them from eternal fire" while offering their earthly remains to be consumed by temporal fire?

What about the person whose body is cremated? In the first place, God is not bound in His Mercy by the actions of men. Many Saints were consumed by fire or eaten by wild beasts and this does not, in any way, prevent their being raised on the last day. Certainly, God who could raise up sons of Abraham from the very stones can raise up from the dust and ashes of the earth, the Glorified Bodies of His Holy Ones.

As to how God will regard the soul of one who calls himself an Orthodox Christian and then willingly and knowingly defies the Church and Commandments of God by having, or through silence, allowing such arrangements as will, upon death, lead to his body being burned like that of a Hindu, is quite another question and one which only God can answer.

Why do some Orthodox Priests seem to tolerate or allow cremation? There are many situations, known to a priest, of which others may be unaware. When America was composed primarily of "Christians" who shared our belief in the Resurrection of Christ and all humans at the last judgement, our opposition to cremation was in the mainstream. Today, many "churches" consider the Resurrection of Christ to be a myth and the Second Coming almost a joke. In this context, it is natural that issues of cost and convenience would intervene in disposing of their dead. Episcopalians sell niches for "cremains" as a way of funding their churches while even Roman Catholics seem to have yielded to the "environmentalist" view that cemeteries use too much land. In this context, many Orthodox Christians who live in families including non-Orthodox are not in real control of what will befall their bodies upon death. It is best to put one's desire for an Orthodox burial into writing or even to prearrange the details with a reliable funeral director. However, many people do not get around to this or lack the resources to prearrange their burial.

Still others, while wanting to be faithful to the Church, may lack the will power or mental ability to resist the pressure of children, grandchildren or spouses to "save money and make it easier for everyone."

Under such circumstances, a priest may choose to offer some of the same services which would normally be served simply because it is the best that can be done under the circumstances. Under these circumstances, it is not usual to bring the body into the Church and, of course, would be out of the question to bring the ashes in the Temple. It is probably appropriate, when such an irregular service takes place, that the priest declare at the time of the service that the Orthodox Church does not practice cremation and that the arrangements were made by non-Orthodox relatives. In such circumstances, the priest may be doing the best he can to minister to his departed spiritual child and his actions should not be understood by the

Faithful as a departure from the teaching of the Orthodox Church on the issue of cremation. ✱

Published in The Orthodox Vision, Winter 2000, the official publication of the Diocese of the West, Orthodox Church in America.

SCOBA RE-INSTITUTES INTER-ORTHODOX CAMPUS MINISTRY EFFORT

NEW YORK, NY — The Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA), at its meeting on December 14, 2000, officially adopted the Orthodox Christian Fellowship (OCF) movement as the official campus ministry effort under its auspices. A proposal was submitted by the Department of Campus Ministry of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, the Departments of Youth and Young Adult Ministries of the Greek Orthodox Archdiocese and the Orthodox Church in America, to the hierarchs and was unanimously and enthusiastically approved.

The first visible result of this decision will be the establishment of a North American office for OCF, offering support, resources and coordination for the 150 campus-based OCF's currently in existence. The office will be initially located at the Patriarch Athenagoras Orthodox Institute (PAOI), located at the University of California in Berkeley. The Institute has received a three-year grant from the Leadership 100 Foundation of the Greek Orthodox Archdiocese of America to create and develop inter-Orthodox resources for national campus ministry.

The major responsibilities of the OCF office will include the following:

- Coordinating and supporting the established OCF chapters.
- Helping to establish new OCF chapters where local interest, support and resources are present.
- Facilitating inter-campus interaction through regional and North American conferences, retreats, as well as philanthropic and social activities.
- Maintaining the OCF mailing list, publishing an official OCF newsletter and maintaining an up-to-date website.
- The development of long-term funding through foundations, private donations and the support of OCF alumni.

SCOBA will oversee OCF through the reestablishment of the Campus Commission, a SCOBA committee comprised of representatives from each SCOBA jurisdiction. The Campus Commission last met in the early 1970's.

Cont. on page 12

HIERARCHAL SCHEDULE

February 21-25. Detroit, MI. St. Andrew Center. Wednesday-Thursday: Preparations to receive monks for formation of Ascension monastic community to be hosted by the Center. **Friday:** Monks arrive on St. Policarp day (Feb. 23). **Saturday:** Meeting of Board of Directors, Vespers and welcome dinner for monastic community. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy with monastic community.

March 3-5. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Saturday: Great Vespers. Supper. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Lunch. **Sunday evening:** Orthodox Sunday Vespers. Speaker. **Monday:** Speaker for Pan-Orthodox Clergy Colloquium.

March 11. Detroit, MI. Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial Service for victims of communism.

March 14-16. Chicago, IL. Orthodox Christian Laity Meeting. Advisor.

March 17. Detroit, MI.. St. Andrew Center. Episcopate Council Meeting.

March 18. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. **Afternoon: Detroit, MI. St. Andrew Center.** Meeting with founding members of St. Raphael Mission. **Evening: Southfield, MI. St. George Cathedral.** Council of Orthodox Christian Churches (COCC) Vespers.

March 19-22. Syosset, NY. Holy Synod Spring Session.

March 22. Elmhurst, NY. St. Mary. Visit to new church.

March 23. New York, NY. St. Dumitru. Atlantic Coast Deanery Meeting.

March 23-24. Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Visit to new property. Meeting with Parish Council members and Land Search Committee.

March 24. New York, NY. St. Dumitru. Great Vespers.

March 25. Elmhurst, NY. St. Mary. Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of Iconostasis. Banquet.

March 28. Detroit, MI. St. Andrew Center. Meetings.

March 31. Detroit, MI. St. Andrew Center. Attended AROY Retreat.

April 1. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

April 1. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Vespers sponsored by COCC.

April 2. Detroit, MI. St. Andrew Center. ROEA Finance Committee Meeting.

April 8. Warren, MI. Descent of Holy Spirit. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

April 12-14. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Holy Week Services.

FIRST DIVINE LITURGY

St. Raphael of Brooklyn Mission Detroit, Michigan

The *Solia* Newspaper is happy to announce that St. Raphael Mission, which was established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, will celebrate its first Divine Liturgy on Sunday, May 6, 2001, beginning promptly at 10:00 a.m. at their location in the St. Andrew Center for Orthodox Christian Studies at 23300 W. Davison, Detroit, Michigan.

The Divine Liturgy will be celebrated in the English language by their new pastor, Rev. Fr. Leo Copacia. His Eminence, Archbishop NATHANIEL will be in attendance at this memorable occasion. The choir will be under the direction of Mrs. Maria Power and will be assisted by Ms. Karen Madias.

The establishment of this new worshipping community is a dream come true for Fr. Leo who has, for the last seven years, been assigned to the Assumption Greek Orthodox Church in St. Clair Shores, Michigan. We pray that St. Raphael of Brooklyn will intercede for the clergy and members of this newly-formed mission, and that they will reflect and imitate his life of service.

For additional information, please contact the mission office at (313) 533-3437 or via Fax at (313) 533-3529. ✱

April 14-15. Southfield, MI. St. George Cathedral. Resurrection Matins and Paschal Hierarchal Divine Liturgy.

April 15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Paschal Vespers.

April 15-16. Detroit, MI. Ascension Monastery. Bright Week Liturgy.

April 17. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Bright Week Liturgy.

April 19-20. Tarrytown, NY. Orthodox Christian Laity Meeting. Advisor.

April 20-22. Dallas, TX. St. Seraphim Cathedral (Diocese of the South - OCA). **Saturday:** Consecration of new cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. **Evening:** Vespers and Confirmation of Election of Bishop-Elect Nikolai. **Sunday:** Consecration of Bishop Nikolai. Hierarchal Divine Liturgy. Luncheon.

April 23. Colleyville, TX. St. Mary. Divine Liturgy for St. George day. Luncheon. ✱

AROY-STANITZ SCHOLARSHIP

Last year's recipients of this annual award are fine examples of the young people throughout our Episcopate. We urge all graduating high school seniors and current undergraduate college students to apply for this year's scholarship. Details are available online at www.roy.org. For an application form, please write to: Mr Gabriel Velixaru, AROY Member At Large, 336 W Wellington Rd Apt 2401, Chicago IL 60657.

Mr Dan Hoarste, son of Mr Florin and Mrs Mariana Gioiculeasa of Dearborn Hts MI, graduated in 2000 from Dearborn High School and is attending the University of Michigan - Dearborn, pursuing a degree in History. Having come to the United States in 1997 with his family, Dan maintained a 3.99 grade point average and received numerous academic awards in addition to other school activities including the National Honor Society, Students Against Drinking and Drugs and the French Club. Within his home parish, Sts Peter & Paul Church in Dearborn Hts MI, he has graduated from the Sunday School program, served as an Altar Boy and Sacristan, is a Cantor and member of the Church Choir, and has been active in the local AROY chapter where he has served as Treasurer of both the chapter and the 51st AROY Conference. He has also participated in Camp Vatra as a student and staff member. In July 2000, Dan was blessed as a Reader by His Eminence, Archbishop NATHANIEL. Congratulations Dan!

Miss Gloria Ichim, daughter of Rev Fr Dumitru and Psia Florica Ichim of Kitchener ON, graduated

from St Mary's High School and is attending Waterloo University, studying economics and law. Gloria earned her high school's Merit Award for three consecutive years, wrote for the Talon School Newspaper and was awarded Bronze, Silver and Gold Science Fair Medals - all this while finishing high school one year early. In sports, she has accomplishments in the school Cross Country, Triathlon, Track and Field, Wrestling and Swim Teams, and Kickboxing. In May 2000, her photography was exhibited at the Eldon Gallery in Waterloo. Within her home parish, St John the Baptist Church in Kitchener ON, Gloria has assisted in teaching Sunday School, is a participant in the Poetry Club and assists with the parish's monthly newspaper. Congratulations Gloria!

Miss Sonia Voiculescu, daughter of Mr Dan and Mrs Angela Voiculescu of Brunswick OH, graduated from Padua Franciscan High School and is attending the pre-medical program of Loyola University of Chicago, with an intended biology major. Sonia came to the United States with her family at the age of four years. She graduated with honors while participating in many school activities including the National Honor Society, Peer Ministry, Student Mentoring Program, Yearbook, Ski Club, Pro Life, Model United Nations, Horizon Literary Magazine, and various sports. Within her home parish, St Mary Cathedral in Cleveland OH, Sonia graduated from the Sunday School Program, is a member of the Church Choir and dances in the Sezatoarea Romanian Dance Group. In her local AROY chapter, she has held the offices of Vice President and President, and also went on to serve on the National AROY Board. She has also participated in Camp Vatra as a student and staff member. Congratulations Sonia!

✱

AROY RETREAT A GREAT SUCCESS

On the weekend of March 30- April 1, Saint Andrew's House in Detroit, Michigan was the site of this year's National AROY-sponsored youth retreat. Over the course of the weekend, thirty Orthodox youth participated in the "CHOICES" presentation. The retreat's topic focused on the choices young people make, and how each decision affects their relationship with God. The weekend began on Friday evening when participants arrived at St. Andrew's to a warm welcome and introduction followed by evening prayer and group activities. Saturday activities included morning prayer, day-long discussions, evening prayer and team building activities at night. On Sunday, the

Divine Liturgy was celebrated in the chapel along with the Holy Ascension monastic community which resides at St. Andrew's.

Facilitated by the OCA Youth Director, Father Michael Anderson and assistant, Seminarian Nicholas Finley, the participants listened to a four part lecture presented by various speakers. After each presentation, the participants broke into smaller discussion groups where they were able to reflect on the topic on a less formal level. Each individual shared their personal experiences with each other. By coming together during the weekend, the participants had the opportunity to interact with other young people who faced similar tough choices. This retreat allowed the American Romanian Orthodox Youth to better understand their faith and grow spiritually together during the most holy time of the year. ✱

Jonathan Groza
President, AROY

PRAY ALWAYS, NOT ONLY WHEN IN NEED

by Fr. Dr. Cornel Todeasa

The Church, a good mother to its faithful, is happy to take "special requests" for prayers. People ask the Church to pray for their special and immediate needs, especially in times of crisis or urgencies. It is good to turn to God during these times. Jesus said, *"Come to Me, all you who labor and are heavy laden, and I will give you rest"* (Matthew 11:28). The ministry of Christ was one of healing *"all kinds of sickness and all kinds of disease"* (Matt. 4:23). This ministry was given to the Church. Likewise, St. James said, *"Is anyone among you suffering. Let him pray. Is anyone cheerful? Let him sing psalms. Is anyone among you sick? Let him call for the priests of the church, and let them pray over them, anointing him with oil in the name of the Lord. And the prayer of faith will save the sick, and the Lord will raise him up. And if he has committed sins, he will be forgiven"* (James 5: 14-15).

The prayers of the Church do help us, as St. James clearly states in his Epistle, but some people only look to God's help and the Church's prayers in times of crises or urgencies. They ask for the prayers of the Church in reaction to physical pain or spiritual suffering. I call this kind of prayer, the "symptomatic" prayer, because it is done only when the symptoms of the crisis or urgency are felt. This kind of prayer comes out of our fears and anxieties, and it is not anchored in our love for God. Many times, as soon as the symptoms disappear, the prayers cease.

This is not to say that the "symptomatic" prayer is not good, for God listens to all of our prayers. The Lord said, *"... if you ask anything of the Father, He will give it to you in my name ... ask and you will receive that your joy may be full"* (John 16:23-24). But symptomatic prayer is not the right or complete prayer. Praying in this way makes us look like we just use God as a convenience and reduce Him to a medical pill that will help us in our time of need. Prayers should be without ceasing; they should be a daily event. We should have a personal relationship with God and talk with him continually through our prayers.

Continuous prayer, besides its "symptomatic" aspect, also has a preventative significance; for this reason, I call this type of prayer "preventive prayer." The preventive prayers are all the prayers we say at any time - especially those not in response to any special situation. They are daily prayers and also the prayers said at the church services, especially the Divine Liturgy. We should pray to God not only for

our loved ones and to regain our good health when we are sick, but also to protect us from getting sick.

We pray to God to keep us in his loving care and to thank Him for all His blessings. St Paul encourages us: *"Rejoice always, pray without ceasing, in everything give thanks; for this is the will of God in Christ Jesus for you"* (I Thess. 5: 17).

Prayer can therefore be compared to the "new" medicine. Classic medicine acts on symptoms and tries to heal the appropriate illness, but new medicine underlines more of medicine's preventative aspects. It teaches us what we should do and what to avoid in our lives in order to prevent us from getting sick. While not neglecting the power of healing *"all kinds of sickness and all kinds of disease"* (Matt. 4:23), continuous prayer - as well as all of our religious activities - stresses its preventive elements of a divine medicine. Prayer is a "preventive" medicine for our bodies and souls, not only for this life, but also for everlasting life in God's Kingdom. We ask God, in the words of St. Paul, that *"the God of peace Himself sanctify" us "completely,"* and that our *"whole spirit and soul, and body be preserved blameless at the coming of our Lord Jesus Christ"* (I Thes. 5:23).

Let us come to God's help in times of crises or urgencies and ask His Church for prayers, for God is good and quick to answer and deliver us. But it is also important to remember that the prayers of the Church should also be combined with our private and personal prayers. For this reason, it is important to go to church to participate when we ask for her prayers. Let us not forget to continuously keep in touch with Him through our daily prayers, for God will not forget His faithful, and He will protect us from present and future evil and temptations. ✱

SCOB

Cont. from page 9

"It's been years since we've seen this degree of cooperation between all canonical jurisdictions in the area of youth ministry," said the Reverend Mark Leondis, Director of the Department of Youth and Young Adult Ministries of the Greek Orthodox Archdiocese of America. *"This could have a huge impact on our young people who are struggling to keep their faith in the spiritually challenging environment of the modern day college campus. It's an incredibly exciting time and we're thrilled with the level of support we've received from our hierarchs."*

Contact Information: Orthodox Christian Fellowship, 2311 Hearst Avenue, Berkeley, CA 94709 Tel: (510) 704-8981. Fax: (510) 841-6605. Web-site: www.ocf.net. ✱

Reprinted from *The Orthodox Church*, March/April 2001.

PASCHAL JOY FOR ORPHANS

*Coming to the help of widows
and orphans when they need it.*
St. James 1:27

According to the first bishop of Jerusalem, Saint James (+ 62 A.D.), faith without works is dead. "Take the case, my brothers, of someone who has never done a single good act but claims that he has faith. Will that faith save him? ...if good works do not go with it, it is quite dead." James 2:16.

This Epistle, held since the 2nd Century as authentic, was one rejected by the "Reformers" of the Roman Catholic Church. Their argument was, "Faith alone!" The Apostolic Orthodox Church, keeping the faith "once and for all times delivered to the saints," has always held that faith is shown through good works. The Church does not teach that anyone can "earn" salvation, for this is a free gift of our Lord's sacrifice on the cross. Nevertheless, love shows itself in real actions toward others; and Saint James, coming from the Jewish-Christian community, was clear in exhorting that followers of Christ must show their faith by serving others.

Following is a plea from some faithful who are following the admonition of St. James:

Very Dear Friends in Christ of the Children and the Nuns at the Hogar Rafael Ayau:

It has been some years since we have been committed to this wonderful work of helping God's children. With your assistance, we have come very far. We are now facing a difficult crisis. The Country (Guatemala) is going through hard times, and donations in kind and money have been diminishing tremendously in the last four months. Plus, we can't receive any more donations in kind that all of you so generously have been sending due to new regulations in customs. We will now have to buy much of the food that was donated before and the clothes and shoes and diapers, and so on.

To support a child for one day is \$8.00. We house 150 children, the maximum number that can be accommodated in the Home. The need to welcome children is constant, and every time one gets adopted, another one or two comes in. It is a sad situation in the streets, and the children get the worst part of it. But at the orphanage, they are snatched from hell and come to know God, and many find adoptive parents.

The worst part at this time of scarcity is that we have to take less children in, to deny entrance for many more at a time when there is more need.

May we count on you for your generosity and support? We thank you in advance on behalf of God's little ones, and keep you in our prayers.

Madre Ines, the Nuns and Children with her,
Monasterio Ortodoxo Lavra Mambre, 16 calle 3-61
zona 1, 01001 Guatemala, Central America

Hogar Rafael Ayau, Archangel Saint Raphael Charity Fund, 501 Main Street Suite 1001, Berlin, PA 15530 Phone: (814) 267-3182

We bring you this invitation so that the words of Saint Basil the Great will not apply to you at the last judgement: "The extra cloak in your closet belongs to the naked; the extra food in your cupboard belongs to the hungry. Do not hoard up for yourselves perishable goods but offer gifts to the Lord's needy and be filled with his Holy Spirit." ✱

Ascension

Cont. from page 3

Father; let us go ahead in spirit and be near the Blessed Virgin Mary and the glorified saints, who will be our true co-citizens: 'For our conversation is in heaven; from whence also we look for the Saviour, the Lord Jesus Christ' (Phil. 3:20). Our lives would be transformed if, from now on, we threw our hearts over the barrier, beyond this world, into the kingdom where is found not only our true good but also the true good of those whom we love.

When the disciples had been separated from Jesus, they remained full of hope, for they knew that they were to receive the Spirit. '(He) commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father' (Acts 1:4). The cloud surrounds Jesus, but this cloud is coloured already by the fire of Pentecost. Jesus, in going away from us, leaves in us an attitude which is one not of regret, but rather of joyous and trustful awaiting.

Jesus's departure has been both an act of benediction and an act of adoration, the one corresponding to the other: 'And it came to pass, while he blessed them, he was parted from them, and carried up into heaven. And they worshipped him, and returned to Jerusalem with great joy' (Lk. 24:51). This is what the feast of the Ascension should be to us. If Jesus withdraws with an act of blessing, and if we adore Jesus as he withdraws (we speak figuratively), we will get up filled with new power — which comes from this adoration, this blessing — and we, like the apostles, will return 'with great joy'. ✱

A Monk from the Eastern Church

Excerpted from The Year of Grace of the Lord.

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Batea, Kaylie Santina Maria**, daughter of Paul & Sherry Batea, Regina, SK. St. George Cathedral, Regina, SK. Godparents: Mirosław and Katheleen Rusnak.
- Cocarca, Alexander John**, son of Ioan & Marcela A. Cocarca, Hamilton, ON. Holy Cross, Hollywood, FL. Godparents: Ioan & Rodica Albota.
- Darzu, Anthony Dan**, son of Dan & Julie Darzu, LaSalle, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Pierre Lavallais and Marie Parcale St. Pierre.
- Dusa, Alexandra Cristina**, daughter of Daniel & Raluca B. Dusa, Farmington, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Mihai & Nicoleta Pascutiu.
- Ferraro, Anthony Giuseppe**, son of Giuseppe & Maria G. Ferraro, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Danut & Rita Ignuta.
- Gheorghe, Mattea Olivia**, daughter of Viorel & Daniela Gheorghe, St. Paul, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparent: Olivia Aldica.
- Giosanu, Roberta**, daughter of Robert & Madalina Giosanu, Woodbridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Sonia Voiculescu and Adrian, Mona & Dan Amariei.
- Hedesh, Antony**, son of John & Laurie Hedesh, St. Paul, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparent: John Popa.
- Hedesh, Elisibeth**, daughter of John & Laurie Hedesh, St. Paul, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparent: John Popa.
- Herescu, John Peter**, son of Petrica & Clara N. Herescu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: John & Elena Herescu.
- Laposi, Andrew Nicholas**, son of Alex & Adriana Laposi, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Nicolae Moldoveanu and Renate Beimele.
- Mikulin, Sydney Olivia**, daughter of David & Liana Mikulin, Berkeley, CA. St. George, Toronto, ON. Godparents: Alex & Aneta Costin.
- Muntean, Anthony Kevin**, son of Radu & Carmen Muntean, Niles, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Sorin & Monica Racean.
- Nanu, Horace Dacian**, son of Dacian & Maria Nanu, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ovidiu & Carmen R. Din.
- Ocneanu, Stephana**, daughter of Florin & Claudia Ocneanu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Monica Adina Zamfirescu.
- Palmer, Marie Haile**, daughter of Anthony & Dawn Palmer, Lake Station, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Paul & Victoria Stanley.
- Sanchez, Margarita Magdalena**, daughter of Cecilio & Mirela D. Sanchez, Bloomington, MN. Godparents: Sorin & Corina E. Ciolca.
- Simon, Kyle Shane**, son of Lary & Mia G.M. Simon, Skokie, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Mindy McGrath and Perry Teichman.
- Tecle, Rebecca Sarah**, daughter of Abraham & Yodit B. Tecle, Annandale, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Sara Teclemariam and Petros Berhe.

Tonchina, Laura Maria, daughter of Dorin & Daniela Tonchina, Peoria, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Florin & Christina Cosma.

Vidinas, Gabriel Andrei, son of Marius & Alis D.S. Vidinas, Farmington Hills, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Dr. Nelu & Mary Ann Cristof.

DEATHS

- Baja, John**, 74. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.
- Brenic, Moise**, 63. St. Mary, Chicago, IL.
- Carstea, Stephen Olimpiu**, 76. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.
- Ciolac, Steve Peter**, 83. St. Mary, Chicago, IL.
- Cojocar, Wesley**, 91. St. George Cathedral, Regina, SK.
- Danis, Annie**, 96. St. George Cathedral, Regina, SK.
- Dinu, Vasiliki**, 69. St. George, Toronto, ON.
- Fulea, Maria**, 92. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.
- Gherasim, Nick**, 87. St. George, Dysart, SK.
- Herteg, Mark**, 48. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Ladan, Elena**, 76. St. Mary, Chicago, IL.
- Lewis, Dennis E.**, 50. St. Thomas, St. Louis, MO.
- Malan, Traian**, 48. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
- Maran, George**, 74. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.
- Meterna, Sylvia**, 74. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
- Necefer, Mary**, 99. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.
- Pana, Zaharia**, 79. St. Dumitru, New York, NY.
- Pontikis, Sandra Ann**, 60. St. George Cathedral, Regina, SK.
- Poparad, Marioara**, 91. St. Mary, Chicago, IL.
- Radulesk, George**, 85. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
- Schiopu, Ion**, 73. St. John, Toronto, ON.
- Stanoiu, Elisabeta**, 79. St. Mary, Chicago, IL.
- Sulea, Mary**, 97. St. George, Dysart, SK.
- Tipescu, John**, 85. St. Mary, Chicago, IL.
- Zurz, Peter**, 76. Holy Cross, Hollywood, FL.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Atty/M John J. Regule, Hermitage, PA	\$200.00
Anonymous	\$100.00
John Bogdan, Parma, OH	\$100.00
George & Elena Dascalu, West Los Angeles, CA	\$100.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$100.00
V. Rev. Fr. & Psa. Laurence Lazar, Southfield, MI	\$100.00
John V. Shunda, Fullerton, CA	\$100.00
Anne Strycott, Boardman, OH	\$100.00
Rev. Fr. & Psa. Cornel Todeasa, Monroe, CT	\$100.00

Cont. on page 15

DONORS TO ST. ANDREW'S HOUSE — CENTER FOR ORTHODOX CHRISTIAN STUDIES

Due to the fact that the Episcopate-affiliated Institution of St. Andrew's House - Center for Orthodox Christian Studies in Detroit, Michigan, does not yet have its own publication, we gratefully acknowledge the following donations:

Donations Received from St. Dimitrie Church, Bridgeport, Connecticut

George & Diane Tonna	\$10,000.00
St. Dimitrie Church	\$5,000.00
St. Dimitrie Ladies Auxiliary	\$1,000.00
M/M Alexandru Ionescu	\$1,000.00
Society Farsarotul	\$1,000.00
M/M George V. Fatsi	\$500.00
Helen Pariza	\$500.00
Constantin Vanghele	\$500.00
Marie Nicola	\$500.00
M/M Radu Rusu	\$500.00
Elena Jombur	\$500.00
Europa Foods	\$500.00
Rev. Dcn. George & Ps. Mariana Coca	\$500.00
Anonymous	\$500.00
M/M John Caramitru	\$300.00
M/M Thomas Carameta	\$300.00
M/M Vasil Batsu	\$300.00
Dr./M Dominic Agostin	\$300.00
Spiro C. Fatsy	\$200.00
Caterina Fatsi	\$200.00
M/M William Balamaci	\$200.00
Dr. Daniel & Miora Naum	\$200.00
M/M Andrew Shillira	\$200.00
Sam, Gina & Ken Giavara	\$200.00
M/M Nicolae Tudor	\$200.00
T. John & Gina Cook	\$200.00
M/M Frank Polke	\$200.00
M/M Theodore Schuster	\$200.00
Jason & Neal Giavara	\$200.00
M/M Andrei Colimitra	\$200.00
M/M Robert Nicola	\$200.00
Betty Nicola	\$200.00
George Ciunga	\$200.00
Elizabeth, Mike, Ken & Kay Becca	\$125.00
Te Pethia Orchestra	\$100.00
Christina Stihu	\$100.00
M/M Salvatore Ciufecu	\$100.00
M/M Michael Babu	\$100.00
Rev. Fr. Cornel & Ps. Louisa Todeasa	\$100.00
M/M Cristian Dima	\$100.00
M/M Constantin Bargiuma	\$100.00
M/M Richard Turek	\$100.00
George & Audrey Fatsy	\$100.00
Gloria Caranica	\$100.00
Vichia Fatsy	\$100.00
Luminita Haplau	\$100.00
Nick & Gloria Giavara	\$100.00
Nick & Louise Talabac	\$100.00

Christy & Florence Carabina	\$100.00
M/M Arthur Giavara	\$100.00
Victor & Ann Nastu	\$100.00
Florence Geambazi	\$100.00
Irene Rigea	\$100.00
Nick & Despa Cipu	\$100.00

Cont. on page 16

Financial Report

Cont. from page 14

M/M Nicholas Ioannou Sr.,

Bloomfield Hills, MI	\$ 75.00
M/M William Popescul, Las Vegas, NV	\$75.00
Florence Fenton, Canton, OH	\$50.00
Edward & Ann Powers, Natick, MA	\$50.00
John & Marie George, Regina, SK	\$25.00
M/M John Nasea Jr., Allen Park, MI	\$25.00
Anna Serbu, Detroit, MI	\$25.00
M/M Gregory Yova, Chula Vista, CA	\$25.00
Helen Popa, Youngstown, OH	\$20.00

GENERAL DONATIONS

Atty George K. Tonna, Worcester, MA	\$200.00
Rev. Fr. & Ps. John Limbeson, Laguna Hills, CA	\$50.00
(Pascha Donation)	
Victor Leahul, Redford Twp., MI	\$25.00
(Pascha Donation)	
Iuliana Campean, Grosse Pointe Park, MI	\$20.00
(Pascha Donation)	
Gheorghe & Rodica Rus, Westland, MI	\$20.00

MEMORIAM

Maximo-Jones Families, Philadelphia, PA	\$50.00
(IMO V. Rev. Fr. Mircea Marinescu)	
Iuliana Campean, Grosse Pointe Park, MI	\$20.00
(IMO Valentina Cornea)	

EPISCOPATE ASSESSMENTS

Holy Nativity, Chicago, IL	\$12,925.00
St. John, Woonsocket, RI	\$1,282.00
St. George, Dysart, SK	\$1,400.00
Holy Trinity, MacNutt, SK	\$390.00

ARCHBISHOP'S TRAVEL FUND

St. Mary, Elmhurst, NY	\$1,000.00
Rev. Fr. George Schiop, Ridgewood, NY	\$60.00
M/M Dimitry Radu, Woodside, NY	\$50.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$5,000.00
(St. Dimitrie Mission Endowment Fund)	
International A.R.F.O.R.A.	\$950.00
(Additional funds: St. Paraschiva Appeal)	
Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA	\$300.00

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT FUND

Anonymous	\$100.00
-----------------	----------

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Dr. Michael Ronnett, Park Ridge, IL	\$4,000.00
---	------------

WILLIAM R. STANITZ / A.R.O.Y

SCHOLARSHIP FUND

Searls Windows & Doors Inc., Plainfield, IL	\$50.00
(IMO Victoria Stanitz)	

FOCUS CURRICULUM GOES ON-LINE

SYOSSET, NY — Since early March, visitors to the OCA's web site — www.oca.org — have been able to access the initial FOCUS Curriculum program produced by the Education and Community Life Ministries Unit.

"The initial unit, *Journey of Pascha*, is the first step in fulfilling the education Church-wide Initiative mandated by delegates to the 12th All-American Council calling for the development of a comprehensive, web-based curriculum for all ages," says Dr. Constance Tarasar, FOCUS Curriculum coordinator. "While work is well underway on a number of other units, *Journey to Pascha* serves as a prototype, a glimpse of things to come!"

Since mid-1999, approximately 40 pastors, professional educators and Church school teachers from nine dioceses have been involved in the development of the model for the FOCUS Education Curriculum Project. In addition, nine consultants and computer programmers have assisted in the process. Several workshops and regional gatherings of teachers, youth leaders and pastors have also been briefed on the basic contents and structure of the new curriculum resource, *Journey to Pascha*.

Unlike traditional textbook-based curricula, the initial study unit features 55 web pages of basic design elements providing various types of content featured in the curriculum model, including theme introduction; development of goals and objectives, group levels and characteristics; six primary resource "bins"; teacher/leader lesson plan outlines, resources, charts and aids; developmental guidelines for all ages; and bibliographical resources.

The initial unit, *Journey to Pascha*, also includes a wealth of educational resources, including:

- **over seventy web pages of Bible and Bible aids**, including Biblical texts and stories for children and adults for each day from Lazarus Saturday through Bright Week.

- **twenty-eight web pages of resources on Liturgy, Feasts and Seasons**, featuring selected Liturgical texts and verses for the primary services celebrated from Lazarus Saturday through Bright Week.

- **six web pages of lives of the Saints, stories, and literature**. An extensive bibliography of recommended

books for children and youth will be expanded to include literature for adults.

- **six web pages of family and community resources**, including suggestions for family, parish and community life relationships, outreach, and ministries to each lesson of session.

- **twelve pages of crafts, activities and projects**. Individual and group activities are provided, including designing murals, learning and review games, and role playing and drama activities.

In addition to these resources, a wide variety of **icons, artwork and photos** may be found throughout the unit's 100-plus web pages. These full color and black-and-white resources highlight the events of Holy Week and can be enlarged for coloring by children. Photos of Holy Land sites also are included as hyperlinks.

"As a pilot program, *Journey to Pascha* will be expanded and updated as further materials and resources are developed," says Dr. Tarasar. "Work will also continue on improving navigation of the site."

"Plans are underway for a video instructional program for teachers and leaders," according to Dr. Tarasar. "As work on completing the curriculum progresses, local and regional training workshops, evaluation tools, and a CD-ROM supplement for art and music will also be developed."

Dr. Tarasar anticipates that several additional study units will be on line in time for the 2001-2002 school year. *

Reprinted from The Orthodox Church, March/April 2001.

Donors To St. Andrew's

Cont. from page 15

Linda Bellas Elf	\$100.00
Andronica Kressu	\$100.00
Stephanie Giavara	\$100.00
Stephanie Bellas	\$100.00
Nick & Daniel Ianus	\$100.00
Florence Chanaca	\$100.00
Van & Bia Michaels	\$100.00
Tiberio V. Batsu	\$100.00
M/M Nicolae Popescu	\$100.00
Stamatia Michaels	\$100.00
Gale Bellas	\$100.00
George & Julie Cipu	\$100.00
M/M Joseph Magistro	\$100.00
Theodore Vasilescu	\$100.00
Bea Kolton	\$100.00
Nick & Elsie Fatse	\$100.00
George & Voni Fatse	\$100.00
Schine & Nicola Owens	\$100.00
M/M George Hallas	\$100.00
Nicholas Cook	\$100.00
Elizabeth Babu	\$100.00

LIGONIER II SAU D.C. I

Răspunzând invitației Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Demetrios, Președintele Coferinței Episcopilor Canonici Ortodocși din America (SCOBA), ierarhii Bisericii Ortodoxe în America și ierarhii diferitelor jurisdicții Patriarhale vor călători la Washington, D.C., pentru a participa între 1 și 3 mai 2001, la o Conferință Națională a tuturor Episcopilor Canonici (atât activi cât și retrași) care au făcut sau fac parte din jurisdicțiile cuprinse în SCOBA.

Înalt Prea Sfinția Sa a declarat: "Scopul acestei conferințe este de a asigura celor peste 40 de episcopi ortodocși excelenta oportunitate de a se aduna împreună în rugăciune, prietenie, discuții, și de a oferi o puternică mărturie creștinilor ortodocși în capitala națiunii noastre. Vor avea loc trei prezentări majore: Un Discurs care va atrage atenția asupra problemelor fundamentale de discutat la Conferință, o prezentare a problemelor teologice dezbătute în Scrisoarea Pastorală cu ocazia Mileniului și o prezentare asupra problemelor pastorale ridicate în aceeași Scrisoare."

În concluzie, Înalt Prea Sfinția Sa a vorbit despre speranța ca "...vocea Creștinismului Ortodox pe continentul american va fi mai puternic auzită în centrul public al națiunii noastre, acum, când a început un nou secol și mandatul unui nou Președinte."

Nu se menționează nimic despre prima întâlnire de acest fel care a avut loc în Ligonier, Pennsylvania în 1994, întâlnire cu prilejul căreia au fost luate multe decizii bune. Personal, tragem nădejde că această "voce a Creștinismului Ortodox mai puternic auzită", fructul anticipat al conferinței ce va avea loc, nu va fi furată așa cum s-a întâmplat cu cea de la Ligonier I, iar participanții vor fi din nou binecuvântați de harul Duhului Sfânt să vorbească ca adevărați păstori ai Sfintei Biserici a Mântuitorului Iisus Hristos în Statele Unite.

Ca un memento al acelor prime fructe ale Conferinței de la Ligonier, republicăm următoarele și solicităm cititorilor noștri să reflecteze asupra celor afirmate și să se roage pentru participanții la conferința de la Washington.

DECLARAȚIE DESPRE UNITATE, MISIUNE ȘI EVANGHELIZARE Conferința Episcopilor SCOBA

Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania
30 Noiembrie - 2 Decembrie 1994

Sfârșitul celui de-al doilea mileniu după Hristos coincide cu o provocare misionară unică adresată Bisericii Ortodoxe de-a lungul pământului. Menționarea câtorva dintre dimensiunile acestei provocări vor arăta întinderea ei.

- Căderea regimului comunist totalitarism în țările din Centrul și Estul Europei deschide calea evanghelizării oamenilor din aceste țări.

- În Statele Unite și Canada milioane de oameni sunt în criză spirituală, milioane de oameni care nu

merg la biserică. Societățile sunt chinuite de vid spiritual și moral, și de aceea Biserica Ortodoxă este confruntată cu provocarea de a aduce mărturie despre credința ortodoxă și evanghelizare.

- Noi, Episcopii ortodocși din America de Nord, întruniți în Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania, între 30 Noiembrie și 2 Decembrie 1994, am ascultat expunerea făcută asupra Misiunii și Evanghelizării de către Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Philip; Primatul Arhiepiscopiei Creștin Ortodoxe Antiohiene, și un răspuns adresat de către Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Dmitri al Dallas-ului, Biserica Ortodoxă în America (OCA), și am reflectat împreună asupra sarcinii misionare a Bisericii Ortodoxe în America de Nord.

- Dorim să exprimăm următoarele convingeri și angajamente cu privire la misiunea și evanghelizarea în America de Nord: - Este convingerea noastră că misiunea este însăși natura Bisericii, și este o esențială expresie a apostolicității Sale, și că, de aceea, Bisericii Ortodoxe îi este poruncit de către Domnul nostru Iisus Hristos să învețe, să predice și să facă ucenici în toate neamurile;

- Este convingerea noastră că istoria și experiența Bisericii Ortodoxe ne dau numeroase exemple de angajament asupra misiunii și predicii Evangheliei lui Hristos (misiunile la slavi, în Siberia, China, Korea și Japonia, evanghelizarea populației native din Alaska, misiunile contemporane din Indonezia și Albania);

- Noi credem că sarcina noastră în America de Nord nu este limitată la a sluji comunitățile etnice de imigranți, ci este, de asemenea, o sarcină misionară, este îndatorirea de a face ucenici în popoarele Canadei și Statelor Unite.

- Noi credem că Ortodocșii din America de Nord, episcopii, clericii și laicii suntem chemați spre a gândi împreună, plănui împreună și lucra împreună pentru a putea împlini munca misionară împreună;

- Ne luăm obligația de a arăta o atenție pastorală deosebită cuplurilor care vin la Biserică, în special celor din căsătorii mixte, și asupra inaugurării educației lor creștin-ortodoxe în viața Bisericii.

- Ne luăm obligația de a arăta o grijă deosebită evanghelizării sau re-evanghelizării multor oameni care se autonumesc ortodocși, și care, într-adevăr au fost botezați și miruiți în bisericile noastre, dar a căror viață este, de fapt, departe de plinătatea credinței ortodoxe și de plinătatea vieții sacramentale a Bisericii Ortodoxe;

- Ne luăm obligația de a evita crearea unor parohii, misiuni și programe misionare paralele și/sau competitive;

- Ne luăm obligația la eforturi comune și programe misionare, lăsând deoparte eforturile independente, spontane de a face misiune, înaintând spre un program

Cont. pe pag. 24

COMUNITATE MONAHALĂ LA CENTRUL ORTODOX DIN DETROIT

Mănăstirea "Înălțarea Domnului" înființată; Un Răspuns la Rugăciunea Episcopului Policarp

Tot așa cum Domnul a înzestrat cu clădirea necesară, "Casa Sf. Andrei", Centrul pentru Studii Creștin Ortodoxe, tot astfel, El a asigurat ospitalitate aici pentru înființarea unei comunități monahale cu hramul principal "Înălțarea Domnului" și cu hramul al doilea "Acoperământul Maicii Domnului".

Atunci când ne-am gândit cum să folosim clădirea "Casei Sf. Andrei" din Detroit, rugăciunea vrednicului de pomenire Episcop Policarp Morușca ne-a venit în minte: înființarea unei mănăstiri în care să se înalțe rugăciuni pentru întreaga Biserică. Deși acum aproape 65 de ani, episcopul Policarp a binecuvântat punerea pietrei de temelie la Vatra Românească a "Schitului Maicii Domnului/Skete of the Mother of God" și Paraclisul înălțat poartă numele "Nașterea Maicii Domnului", niciodată nu a existat o comunitate monahală permanentă la Vatra.

În 1968, vrednicul de pomenire Arhiepiscop Valerian Trifa a dat binecuvântarea arhierască la doi tineri preoți celibatari să înființeze "Holy Resurrection Community" și să folosească în acest scop "Casa clericilor pensionari" de la intersecția străzilor Grey Tower și Lee. Numărul membrilor comunității a fluctuat de-a lungul a șapte ani, și a încetat să existe atunci când Arhiepiscopul Valerian a numit preoții respectivi în parohii.

Prin eforturile Prea Cuvioasei Maici Alexandra, Mănăstirea Pan-Ortodoxă a "Schimbării la Față" a fost înființată în Ellwood City, Pennsylvania, și, în timp, de aici a răsărit și Mănăstirea "Adormirea Maicii Domnului" din Rives Junction. Pornind de la aceste două mănăstiri de maici, trei alte comunități monahale au fost inițiate.

Mănăstirea "Înălțarea Domnului" de la "Casa Sf. Andrei" din Detroit s-a înființat la invitația și cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel, având consensul Conducerii Administrației Centrului "Sf. Andrei". Starețul Mănăstirii este Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Irineu (Duvlea), care, de-a lungul anilor a vizitat multe comunități ortodoxe românești din Statele Unite. Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel s-a întâlnit cu Părintele Arhimandrit Irineu prima dată la Mănăstirea Sâmbăta de Sus în 1994. Recent, intenția de a înființa această mănăstire și posibilitatea ca monahii să dorească să vină au fost binecuvântate de Dumnezeu spre a se împlini.

După o corespondență purtată între Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel și Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop

Antonie, Mitropolitul Ardealului, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Antonie a dat arhierasca binecuvântare Părintelui Arhimandrit Irineu să vină în America. Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a invitat pe Prea Cuviosul Părinte Irineu să aducă cu sine câțiva dintre monahii de la Mănăstirea Sâmbăta de Sus pentru a fonda Mănăstirea "Înălțarea Domnului". Prin aceasta, pornind de la una dintre cele mai mari și mai cunoscute mănăstiri din Transilvania, rugăciunea Episcopului Policarp s-a împlinit.

Lucrând împreună cu Serviciul pentru Imigrare și Naturalizare a Departamentului de Stat, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a invitat opt monahi cărora li s-au eliberat vize pentru a stabili o comunitate monahală în Statele Unite ale Americii sub jurisdicția Episcopiei noastre și găzduită de către Centrul pentru Studii Creștine Ortodoxe din Detroit.

Nimeni nu putea spune cu siguranță când vor fi obținute vizele, sau când vor putea fi procurate biletele de avion. Dumnezeu însă a rânduit ca acești monahi să vină chiar în ziua de sărbătorire a Sf. Ierarh Policarp al Smirnei! Monahii au fost surprinși să afle de la Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel toate aceste lucruri precum și faptul că însuși vrednicul de pomenire Episcop Policarp Morușca a fost monah tot în Transilvania, Stareț al Mănăstirii Hodoș-Bodrog, una dintre cele mai vechi mănăstiri din Transilvania, înființată în secolul al XII-lea.

Vineri, 23 februarie, după-amiaza, însoțit de către ipodiaconul Thomas Rosco și de către citețul Dan Hoarste, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a întâmpinat pe șapte dintre cei opt călugări la Aeroportul Metro din Detroit. Al optulea avea să ajungă luni, 26 februarie, întregind numărul monahilor din noua mănăstire. După servirea cinei de către binevoitoarele Doamne ale Reuniunii de Femei de la Parohia Sf. Apostoli Petru și Pavel din Dearborn Heights, părinții călugări s-au retras pentru prima lor noapte de rugăciune și somn în noua lor casă.

Sâmbătă dimineață, după micul dejun, monahii au început prin a aranja bucătăria, sala de mese și paraclisul în bună-rânduială. La amiază, Conducerea Administrației Centrului pentru Studii Creștin Ortodoxe, care a oferit ospitalitate comunității monahale, s-a întâlnit pentru o ședință. La ora patru, toată lumea s-a adunat în paraclis pentru slujba Vecerniei, săvârșită de Prea Cucernicul Părinte Protoiereu Laurence Lazar și Prea Cuviosul Ieromonah Nicolae. Familia Hinshaw, în numele Conducerii Administrației Centrului, a pregătit și a oferit o masă de post în semn de bun-venit

comunității monahale, un semn al slujirii celor chemați să slujească.

Spre aducere aminte de România și în semn de bun-venit în Statele Unite, fiecărui monah i s-a dăruit o icoană a Maicii Domnului ce este venerată în Mănăstirea "Schimbarea la Față" din Ellwood City. Întrucât această mănăstire a fost ctitorită de către Maica Alexandra, credem că această icoană va fi ca o punte de legătură între România, America și comunitatea Mănăstirii "Înălțării Domnului".

Duminică dimineața, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a săvârșit Sfânta Liturghie asistat de către Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Irineu și de către Prea Cuviosul Părinte Ieromonah Nicolae, răspunsurile fiind date de către ceilalți monahi. Un set de veșminte arhieresti roșii brodate cu fir au fost dăruite din partea Mănăstirii, Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel. După-amiază, Vlădicul s-a întors la Vatra, mulțumind lui Dumnezeu pentru revărsarea harului și a dragostei Sale peste de Dumnezeu păzita noastră Episcopie.

Membrii Mănăstirii "Înălțarea Domnului" sunt: Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Irineu (Duvlea) - Stareț, Prea Cuviosul Protosinghel Lucian (Coroi), Prea Cuvioșii Părinți Ieromonahi Arsenie (Buie) și Nicolae (Peicu), Prea Cuviosul Părinte Diacon Iustin (Stoian) și Cuvioșii Monahi Dionisie (Rodilă), Isaia (Precup) și Sebastian (Dumitrașcu).

La Mănăstire se va sluji zilnic Sfânta Liturghie, precum și slujbele Vecerniei și Utreniei. Sâmbăta și Duminica, părinții călugări vor sluji împreună cu Prea Cucernicul Părinte Leonte Copacia, Preotul Paroh al Misiunii Sfântul Raphael al Brooklyn-ului, Misiune găzduită, de asemenea, de către Centrul "Sf. Andrei" Adresăm urările noastre de bun-venit comunității monahale a "Înălțării Domnului"! *

SĂVÂRȘIREA PRIMEI SFINTEI LITURGHII PENTRU MISIUNEA SF. RAPHAEL AL BROOKLYN-ULUI DIN DETROIT

Revista SOLIA anunță cu bucurie înființarea, cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel, a Misiunii "Sf. Ierarh Raphael al Brooklyn-ului" în Detroit, Michigan în cadrul Centrului pentru Studii Creștin Ortodoxe "Sf. Andrei", 23300 W Davison, Detroit, Michigan.

Prima Sfântă Liturghie va fi celebrată în limba engleză de către Prea Cucernicul Părinte Leonte Copacia, Preotul Paroh al nou înființatei Misiuni de limbă engleză, Duminică, 6 mai 2001 începând de la ora 10:00 a.m. Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel va onora cu prezența sa deosebitul eveniment. Corul va da răspunsurile sub îndrumarea Doamnei Maria Power, ajutată de Domnișoara Karen Madias.

Înființarea acestei noi comunități este un vis împlinit acum al Prea Cucernicului Părinte Leonte Copacia, care, în ultimii șapte ani a fost detașat la Biserica Greacă consacrată Adormirii Maicii Domnului (Assumption Greek Orthodox Church) din St. Clair Shores, Michigan.

Ne rugăm Sfântului Ierarh Raphael al Brooklyn-ului să mijlocească pentru clericiei și credincioșii acestei nou înființate misiuni pentru ca ei să se învrednicească a urma exemplul misionar al Sf. Ierarh Raphael, aici, în Statele Unite.

Pentru informații suplimentare vă rugăm să contactați Oficiul Misiunii la Tel. (313)533-3437 sau la Fax. (313)533-3529. *

"EVANGHELIȘTI" DE MODĂ NOUĂ

Fiul lui Dumnezeu a venit cu o trimitere bine voită și bine rânduită de Tatăl, ca să aducă neamului omenesc mântuirea și lumina cunoștinței adevărului (1 Tim. 2, 4), adică să-i scoată pe oameni din neștiință și din păcat, să-i învețe să deosebească binele de rău, să-i învețe să facă binele și să se iubească între ei ca frații, pentru a fi bineplăcuți lui Dumnezeu, și pentru a dobândi viața veșnică. "Am venit să-i chem la pocăință pe cei păcătoși," va spune Mântuitorul (Marcu 2, 17). "Am venit ca să fiu lumină în lume," va mai spune (Ioan 12, 46).

Mulți, autointitulându-se "evangelisti", și chiar "apostoli", pretind astăzi că ar fi trimiși să ne aducă ei lumina, cu condiția să trecem la secta sau confesiunea lor. Sunt prea mulți și învață în prea multe feluri, ca să fie trimiși adevărați! Acest lucru ni-l spune logica cea mai simplă. Trimis adevărat e numai cel care e om al Bisericii, al acelei Biserici care păstrează neîntrepută

învățătura Mântuitorului, de la întemeierea ei până astăzi, și aceasta este Biserica Ortodoxă. Sfântul Pavel ne îndeamnă la păstrarea unității Bisericii celei dintru început. Ascultați: "Să urmăm aceeași regulă, și să cugetăm la fel ... Căci mulți, de care v-am vorbit adesea și de care acum vă vorbesc plângând, se poartă ca niște vrăjmași ai crucii lui Hristos" (Filipeni 3, 16-18).

Cred că nu mai este nevoie să vă dau prea multe alte semne și dovezi, deși sunt încă multe, ca să-i recunoașteți pe acești rătăciți, cuprinși de patima de a rătăci cât mai mulți împreună cu dâșii. Sfântul Pavel face un apel stăruitor, să ne ferim de cei care ne îndeamnă să gândim altfel, și care ne ispitesc să interpretăm Scriptura după mințile lor. Repet porunca apostolului, pe care l-am mai citat mai sus. "Să urmăm aceeași regulă și să cugetăm la fel." Care regulă? Care

Cont. la pag. 20

cugetare? Desigur acelea pe care le avea Sfântul Pavel, atunci, de la Mântuitorul și din tradiția primară creștină, nu acestea pe care ni le propovăduiesc unii acum, deci alte reguli și alte cugetări.

Aceste alte reguli și alte cugetări duc la pierzare pe cei care la propovăduiesc și îi duc la pierzare și pe cei care îi ascultă. Nu e cuvântul meu. E tot cuvântul Sfântului Pavel: *“Sfârșitul lor e pieirea,”* scrie Sfântul în epistola către Filipeni (3, 19).

Unii dintre acești “evangelheliști” de modă nouă, care vin la noi ca la niște sălbatici păgâni — deși poporul nostru e creștin cu cel puțin o mie de ani înainte de a se fi creștinat popoarele lor — pretind totuși că propovăduiesc — Evanghelia și pe Iisus Hristos.

Dar atunci de ce condiționează mântuirea de trecerea la secta lor?

Iată, vă voi dezvolta mai departe câteva argumente simple, elementare, dar riguros logice, care ne vor arăta că unii ca aceștia nu gândesc bine și că propovăduirea lor nu poate fi adevărată. Vă rog să urmăriți cu atenție aceste argumente și să vă formați singuri convingerea cea mai adevărată.

Dacă, prin urmare, ei pretind că propovăduiesc Evanghelia și pe Iisus Hristos, așa cum e propovăduită Evanghelia și e propovăduit Iisus Hristos, potrivit rânduielilor și înțeleșurilor celor din vremea Mântuitorului și a Apostolilor, și cum au fost păstrate acestea în Biserica Ortodoxă, de ce nu spun: rămâneți ortodocși, rămâneți în Biserica și în rânduielile voastre vechi de la Hristos și de la Apostoli, și vă veți mântui!

Și de ce nu adaugă: Vă veți mântui așa cum, de două mii de ani, s-au mântuit în Biserica Ortodoxă strămoșească toți moșii și strămoșii voștri! Dar ei nu spun niciodată așa. Ei spun că toți moșii și strămoșii noștri, care n-au trăit până azi ca să-i asculte pe dâșii și să treacă la secta lor, și-au pierdut sufletele și s-au dus în iad! Iată până unde poate merge îndrăzneala lor.

Ei ne batjocoresc astfel și credința noastră de azi, și pe cea de ieri, și pe cea dintotdeauna a strămoșilor noștri. Căci ce altceva poate fi aceasta, decât batjocură? Ei îi fac vinovați pe strămoșii noștri că ne-au învățat din pruncie să ne însemnăm cu semnul crucii, că ne-au învățat să ne spovedim și să ne cuminecăm, că ne-au învățat să ne pomenim morții și să ne rugăm pentru dâșii, că ne-au lăsat cu limbă de moarte să ne iubim bisericile, și să ne păstrăm obiceiurile cele din vechime.

Ei îi fac vinovați pe strămoșii noștri și pentru că ne-au învățat să le punem la căpătâiul mormintelor cruci de mântuire, semne ale credinței lor în jertfa de pe cruce a Mântuitorului, răscumpărătoare de păcate pentru ei și pentru noi toți.

Strămoșii noștri, și noi, suntem făcuți vinovați pentru că o rugăm pe Maica Domnului *“cea binecuvântată între femei”* cum se spune în Evanghelia Sfântului Luca (1, 42), să mijlocească pentru noi. Ne fac vinovați și pentru faptul că ne rugăm sfinților să mijlocească și

ei pentru noi și pentru mântuirea noastră. Acești tâlcuitori noi, porniți pe acuzări nedrepte, jignitoare la adresa Maicii Domnului și a Sfinților bine plăcuți lui Dumnezeu (II Petru 2, 13; I Cor. 11, 26), nu citesc în Sfânta Scriptură decât ceea ce le convine lor și sectei lor, căci dacă ar citi totul cu bună credință și onestitate, ar vedea că Sfântul Pavel însuși, pe care ei zic că-l cinstesc, a spus: *“Nu știți că sfinții vor judeca lumea?”* (I Cor. 6, 2).

Iată, iubiți cetitori, câteva lucruri, pe care vi le-am spus și mai înainte, foarte simple, care vădesc rătăcirea celor care vor să ne schimbe credința *“după poftele lor”* cum se spune la II Tim. 4, 3. Ei uită că Sfântul Pavel a zis: *“Iisus Hristos și ieri și astăzi și în veci e același”* (Evrei 13, 8). Ei propovăduiesc astăzi un Iisus Hristos care nu mai seamănă, nu mai este Cel de ieri care ne-a mântuit moșii și strămoșii. Toată propovăduirea acestor semănători de vrajbă și de confuzii e un joc cu cuvintele, și, când intri în vorbă cu ei, încep dispute interminabile, ca să schimbe sensul adevărat al cuvintelor Scripturii. Dar, ascultați-l tot pe Sfântul Pavel ce îi scrie lui Timotei, ucenicul său: *“Să le aduci aminte oamenilor și să-i îndemni înaintea Domnului să nu intre în dispute, căci nu-s de nici un folos”* (II Tim. 2, 14). Iar lui Tit îi spune de-a dreptul: *“De omul eretic, după o sfătuire sau două, te ferește, știind că s-a răzvrătit unul ca acesta și păcătuiește, fiind singur de sine osândit”* (Tit 3, 10-11).

Auzind acestea, unii dintre acești “evangelheliști” rătăciți, poate vor protesta și vor zice: “Nu-i adevărat! Noi nu-i învinovățim pe strămoșii voștri de nimic și nu spunem că au fost rătăciți și că și-au pierdut mântuirea.”

Dacă vor zice așa, atunci le vom răspunde și îi vom întreba: “Dacă strămoșii noștri au trăit în dreapta credință și s-au mântuit, atunci de ce nu ne dați pace să ne mântuim și noi în credința lor, în bisericile noastre, în obiceiurile noastre? De ce vreți să ni le stricați și să ne atrageți acum la rătăcire? Ori credința lor a fost bună, și acea credință i-a mântuit, și atunci și credința noastră e bună, ori, dacă îi acuzați că s-au rătăcit două mii de ani toți, atunci îi batjocoriți și pe ei și pe noi, și ne jigniți cumplit, lucru care cere o îndrăzneală pe care nici un ortodox nu o va înțelege și nu o va accepta.”

Oricum s-ar apăra acești rătăciți de la adevărata credință, nici o apărare nu stă în picioare în fața celei mai simple și mai sănătoase gândiri. Am auzit însă, din partea unora, și vorbe ca acestea:

Unii dintre acești rătăciți par totuși evlavioși, umblă cu Biblia în mână, pomenesc mereu pe “Domnul Hristos”! Le-aș răspunde acestora: Așa par. Dar și diavolii sunt credincioși. Diavolii cred în Dumnezeu, dar nu-L ascultă și îi falsifică învățătura, Sfântul Iacob spune chiar: *“Și demonii cred”* (vezi Iacob 2, 19), și pe Iisus îl recunosc ca Fiul al lui Dumnezeu. Nu zice demonul din sârmanul om pe care pusesese stăpânire în Gadara: *“Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu?”* (Marcu 5, 7). Cât despre evlavia și cucernicia acestor

rătăciți de la dreapta credință, Sfântul Pavel, care îi cunoștea foarte bine pe cei din vremea sa, căci existau și pe atunci — observă că unii ca aceștia „*au doar chipul cucerniciei, iar puterea ei o tăgăduiesc.*” De aceea îi scria lui Timotei: „*De aceștia să te ferești!*” (II Timotei 3, 5).

Că umblă cu Scriptura în mână, e și aceasta adevărat, da nici aceasta nu e de ajuns. Tot cu Scriptura în mână l-a ispitit, diavolul în pustie și pe Mântuitorul, zicându-i că: „*Scriș este în Scriptură ...*” (Matei 4, 6). Cunoașteți desigur Ispitirea lui Iisus din pustie.

E adevărat și faptul că acești vechi și noi „evangelisti” rătăciți, și unii sectanți, pomenesc mereu de „Domnul Hristos”, de Iehova și umblă din casă în casă să-și răspândească rătăcirea. Pot înșela și prin aceasta pe cei neștiutori în ale Scripturii sau slabi de minte, dar oare n-a spus chiar Mântuitorul că nu e de ajuns să zică cineva „Doamne, Doamne”?

Și mai ascultați un criteriu de recunoaștere a rătăcirilor:

Dacă în numele lui Hristos despați pe credincioși de Biserică, dacă dezbină oamenii, poate aceasta să fie de la Dumnezeu? Nu. „*Căci dragostea lui Hristos unește*” scrie Sf. Pavel Corintenilor (II Cor. 5, 14), nu dezbină, nu scoate din Biserică, nu îndeamnă la despărțirea de Biserică. Când predica cuiva urmărește dezbinarea, acea predică nu e de la Hristos. Nu Hristos

e prezent acolo, ci un Hristos falsificat. Printr-un astfel de predicator vorbește duhul cel rău al dezbinării, chiar dacă se ascunde în cuvinte bisericești, evlavioase și, în aparență frumoase.

În Epistola către Timotei se vorbește despre unii ca aceștia care par credincioși și evlavioși, și care umblă cu Biblia în mână să dezbine. Lupta lor e de fapt o fărădelege: „*Chiar de se luptă cineva, nu se încununează dacă nu se luptă după lege*” (11 Tim. 2, 5), spune textul. Adică dacă cineva iese din rânduiala Bisericii, a Sfintei Scripturi și a Sfintei Tradiții, așa cum au fost ele înțelese vreme de două mii de ani, fără încetare, până azi, în Biserica Ortodoxă, acela nu se mântuiește. Numai dreapta credință mântuiește. Ea naște adevărată evlavie și cuviosie.

Întotdeauna a fost, dar și acum este vremea să ne întărim credința și să ne-o apărăm de cei care vor să ne-o schimbe. Parcă prea s-au înmulțit. De aceea, am socotit că e bine să vă prevenim să vă păstrați credința moșilor și strămoșilor, aceea prin care ne-am apărât și neamul, și pământul, și limba, „legea” noastră din vechime. N-avem cu nimeni nimic, de la noi, să aibă pace, dar să ne lase și pe noi în pace, în credința noastră. *

+ **Dr. Antonie Plămădeală**, Mitropolitul Ardealului, din volumul „*Preotul în Biserică, în lume, acasă,*” Sibiu 1996.

ȘTIRI DIN LUMEA ORTODOXĂ

ANUL JUBILIAR

Anul jubiliar 2000, deschis pentru ortodocși în noaptea de 6 spre 7 Ianuarie 2000 la Bethleem, s-a încheiat la 25 Decembrie 2000 cu o Sfântă Liturghie săvârșită de Întâistătătorii Bisericii Ortodoxe la Constantinopol și apoi la Niceea, invitați de Patriarhul Ecumenic Bartholomeu I.

Au răspuns invitației Patriarhii: Petros VII al Alexandriei, Ignatius VI al Antiohiei, Pavle al Belgradului, Teoctist al României - însoțit de IPS Mitropolit Daniel al Moldovei și de PS Episcop Casian al Dunării de Jos -, Maxim al Sofiei, precum și Mitropoliții și Arhiepiscopii Abraham de Siatoura (Biserica Georgiei), Vasilios de Trimithun (Cipru), Christodulos al Atenei, Sava al Varsoviei, Anastasios al Tiranei, Nikolai al Cehiei și Slovaciei, Ambrozio de Oulu (Finlanda), Stefanos de Tallin (Estonia). Mitropolitul Iakovos de Laodiceea a reprezentat Patriarhia Ierusalimului al cărei Patriarh, Diodoros I murise la 20 Decembrie, iar Patriarhul Moscovei a declinat invitația.

Întâlnirea a început la 23 Decembrie la Constantinopol prin întruniri de lucru în care au fost discutate problemele specifice ale Ortodoxiei și mărturiei ei în viitorul mileniu și s-a elaborat un document intitulat „*Mesajul Ortodoxiei către lume în pragul celui de al III-lea Mileniu creștin,*” dat publicității a doua zi, de Crăciun, la Niceea.

Principala celebrare liturgică a reuniunii ortodoxe a avut loc în catedrala greacă „Sf. Gheorghe” din Fanar, săvârșită de toți Ierarhii prezenți la care au luat parte

câteva sunt de credincioși, între care și 50 pelerini ortodocși români.

A doua zi de Crăciun, Ierarhii și delegațiile lor s-au deplasat la Niceea, azi Iznik, la 210 km. de Istanbul, Sfânta Liturghie săvârșindu-se pe locul de slujire a fostei biserici „Sf. Sofia”, azi muzeu, unde s-au ținut primul (325) și al șaptelea Sinod ecumenic (787). Pe peretele unuia din cavourile de pe zidul exterior al bisericii se păstrează bine o frescă reprezentând pe Domnul Iisus Hristos, precum și o parte din mozaicul în culori ce decora odinioară sfântul lăcaș.

(Viața Cultelor, 30 Decembrie 2000)

SFÂNTUL SINOD AL B.O.R.

Între 19-22 Februarie a.c., au avut loc la București, la Palatul Patriarhiei, lucrările Sfântului Sinod și ale Adunării Naționale Bisericești prezidate de P.F. Patriarh Teoctist.

Sf. Sinod a validat alegerea de către Colegiul Electoral Bisericesc a P.S. Episcop Teodosie Petrescu-Snagoveanul ca Arhiepiscop al Tomisului, a Arhim dr. Sebastian Pașcanu ca Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, cu titlul de „Ilfoveanul” și a protosinghelului dr. Daniel Nacu Stoenescu ca Episcop vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, cu titlul de „Partoșanul”.

Examinând situația din Arhiepiscopia Ortodoxă Română din America și Canada de sub jurisdicția Patriarhiei Române, Sfântul Sinod a aprobat retregerea din scaun a IPS Victorin Ursache și a desemnat pe IPS

Cont. pe pag. 22

dr Tofan al Olteniei ca Arhiepiscop locțiitor până la alegerea titularului.

Deasemeni, Sf. Sinod a aprobat tipărirea Bibliei-ediția jubiliară a Sf. Sinod - în versiunea revizuită, redactată și comentată de IPS Arhiepiscop Bartolomeu al Clujului, și Regulamentul pentru organizarea și funcționarea sistemului de asistență socială a BOR.

Au mai fost discutate aspecte legate de comunitățile ortodoxe române din jurul granițelor și din diasporă, de participarea Ierarhilor și teologilor români la întâlniri internaționale panortodoxe, intercreștine și ecumenice, precum și propuneri privind îmbunătățirea calității învățământului teologic și predării religiei în școlile publice.

Adunarea Națională Bisericească a analizat întreaga activitate bisericească pe plan extern și intern pe anul 2000, apreciind pozitiv prezența și activitatea misionară a BOR în societatea românească contemporană.

Același for bisericesc a aprobat afilierea Episcopiei Ortodoxe Române din Iugoslavia la Mitropolia Banatului - de care este afiliată și Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria.

Joi, 22 Februarie a.c., membrii Sfântului Sinod au săvârșit Sfânta Liturghie și slujba parastasului întru pomenirea Patriarhului Justinian Marina la o sută de ani de la naștere.

(Viața Cultelor, 21 și 26 Februarie 2001)

BEIRUT

O reuniune a Primaților Bisericilor Orientale a avut loc recent la Beirut, Liban, la sediul Bisericii Maronite cu tema "Creștinismul în Orient la începutul Mileniului III."

Biserica Ortodoxă a fost reprezentată de Patriarhii Petru VII al Alexandriei și Igantius IV al Antiohiei, de Mitropolitul Damaschim de Jaffa (Patriarhia Ierusalimului) de Episcopul Vasile al Ciprului și de un teolog ortodox libanez, membru în staff-ul de la Geneva al CEB.

(SOP, Février 2001)

BOR PE INTERNET

La 30 Ianuarie 2001 a fost lansat la Palatul Patriarhiei din București primul site pe internet al BOR realizat de Logic Telecom în cadrul programului "Creștinism ortodox" cu adresa www.crestinism-ortodox.ro, cu 12 capitole: Viața religioasă în România; calendarul creștin ortodox; învățătura ortodoxă; istoricul creștinismului; Sfânta Scriptură; Sfânta Tradiție; Știința învățaturii patristice; formarea poporului creștin ortodox; mănăstiri și sihăstrie ortodoxe; viețile sfinților români; Biserica Ortodoxă și fiii ei; teologia Pr. D. Stăniloae.

(Viața Cultelor, 5 Februarie 2001)

BARCELONA

Peste 80.000 de tineri creștini-anglicani, catolici, protestanți și ortodocși - din numeroase țări europene au luat parte, la Barcelona (Spania), între 28 Decembrie 2000 și 1 Ianuarie 2001, la a XXIII-a Întâlnire europeană organizată de comunitatea ecumenică de la Taizé (Franța),

cu tema "Viața interioară și responsabilitatea umană."

Delegația ortodoxă cea mai numeroasă a fost cea română, cu 2.900 tineri, urmată de cea ucrainiană, bulgară, sârbă și rusă.

(SOP, Février 2001)

NUMIRE

Pr. prof. dr. Ioan Saucă (Patriarhia română) este noul director al Institutului Ecumenic de la Bossey (Elveția), primul român și al doilea ortodox - după prof. grec Nikos Nissiotis - care ocupă acest post. Din 1994 pr. Saucă lucrează la Geneva ca secretar executiv de studii pentru relații cu ortodocșii în cadrul Consiliului ecumenic al Bisericilor, iar din 1998, ca profesor la același Institut.

Reamintim că actualul Mitropolit al Moldoviei, Dr. Daniel Ciobotea a fost între 1980-1988 profesor la Institutul ecumenic de la Bossey.

(Viața Cultelor, 5 Februarie 2001)

LEGEA CLERULUI MILITAR

La 13 Ianuarie 2001 a intrat în vigoare Legea privind constituirea și organizarea clerului militar. Aceasta crează cadrul legal pentru desfășurarea activității de asistență religioasă în instituțiile militare și în cele care au structuri de tip militar în componența lor.

A fost ultima lege proclamată de ex-președintele Emil Constantinescu.

(Viața Cultelor, 15 Ianuarie 2001)

PAROHIE ROMÂNEASCĂ

De Duminică 14 Ianuarie 2001, credincioșii ortodocși români din Istanbul - cea 50.000 persoane - au un preot, pr. Silviu State (38 ani) care va sluji în biserica armeană din oraș. Instalarea noului preot s-a făcut de către IPS Mitropolit Dr. Teofan al Olteniei, care a mulțumit Arhiepiscopului armean catolic Jean Teholian al Turciei, pentru ospitalitatea față de români.

Prezența unui preot ortodox român la Istanbul este rezultatul unui demers al Patriarhiei Române început acum doi ani cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe și al Consulului român la Istanbul, dl Radu Băjenaru.

(Viața Cultelor, 15 Ianuarie 2001)

MITROPOLIA GERMANIEI

În patru ani, începând din Iunie 1996, românii ortodocși grupați în Mitropolia Ortodoxă Română pentru Germania și Europa Centrală, conduși de IPS Mitropolit Serafim, au reușit să strângă 1,14 milioane mărci, cu care s-a cumpărat o proprietate în centrul orașului Nürnberg, unde va fi noul sediu al Mitropoliei, aflat momentan la Regensburg.

Proprietatea constă dintr-o biserică mare, două clădiri, o grădiniță și o curte interioară în suprafață de 1.300 mp. Începând din 1999 a fost restaurată în întregime biserica care va fi pictată în frescă. Iconostasul este sculptat în lemn de stejar și va fi instalat după terminarea tuturor lucrărilor. Mitropolia face apel la credincioșii creștini să doneze bani pentru pictura bisericii, în Contul nr. 101 167 804 BLZ 750 903 00 din Bank Liga Regensburg.

(Scrisoare duhovnicească, Ianuarie 2001)

BISERICA RUSĂ

Cu acordul Vaticanului, Patriarhia Moscovei va începe construirea unei biserici ortodoxe în stil tradițional pe teritoriul Vilei Abamalek, reședința Ambasadorului rus la Roma.

Vaticanul oferise inițial biserica catolică "Sfântul Vasile" din centrul Romei, dar Patriarhia Rusă a refuzat darul. Reprezentanții Vaticanului vor fi prezenți la punerea pietrei de temelie a noii biserici.

(Viața Cultelor, 15 Ianuarie 2001)

MOAȘTELE SFÂNTULUI TEODOR TIRON

La 14 Ianuarie a.c., la biserica "Sf. Teodor Tiron" din Chișinău-Basarabia, a fost adus un fragment din moaștele Cuviosului Mucenic Teodor Tiron, mort martir în persecuția lui Dioclețian din anul 304.

Sf. Moaște au fost aduse din regiunea Karlovitz din Serbia de către o delegație de preoți din Basarabia, cărora parohul bisericii din Chișinău le-a mulțumit pentru strădania lor.

(Viața Cultelor, 22 Ianuarie 2001)

IMOBIL PENTRU VICTIMELE VIOLENȚEI

Patriarhia Română a decis să înființeze în cartierul bucureștean Pajura un imobil pentru victimele violenței familiare. Va fi un "Adăpost" pentru mame și copii, victime ale violenței domestice și un Centru de zi de îngrijire pentru copii cu risc social, de 60 locuri.

Adăpostul va acorda protecție, consiliere și sprijin mamelor și copiilor maltratați sau alungați de acasă, beneficiarii centrului vor fi copii de vârstă școlară proveniți din familii dezorganizate în care se înregistrează violență familială.

(Viața Cultelor, 29 Ianuarie 2001)

EMINESCU - OPERA OMNIA

Sub egida Ministerului Culturii din România, Centrul de studii "M. Eminescu" din Ipotești și firma "Petar Computers" au realizat prima culegere integrală a operei lui Eminescu într-o ediție multimedia.

Este vorba de un compact-disc în componența căruia intră cele 16 volume ale ediției critice integrale Perpessicius, completată de profesorii Al. Oprea, Dim. Vatamaniuc și Petru Creția, plus o cronologie eminesceană în text și imagini, o culegere de fișiere audio cu recitări din opera Poetului, precum și imagini, facsimile și mărturii despre Eminescu ale unor contemporani ai săi.

Coordonatorul științific al ediției multimedia este prof. univ. Dumitru Irimia de la Universitatea din Iași.

(Viața Cultelor, 29 Ianuarie 2001)

BISERICI NOI ÎN ROMÂNIA

În perioada 1966-2000, Statul român, sub președinția dlui Emil Constantinescu, a alocat 832 milioane lei pentru salarizarea clerului și a profesorilor din sistemul educațional confesional și 253 milioane lei pentru construcții sau reparații la biserici.

În acești 4 ani, BOR și-a construit 492 biserici, Biserica Greco-Catolică 67, Biserica Romano-Catolică 37, Biserica Reformată 10, Biserica Unitariană 3, Vicariatele Serbiei și Ucrainei 3, Biserica creștină de rit vechi 10.

Dintre neo-protestanți, Biserica baptistă 119, Biserica

penticostală 67, Biserica adventistă 57, Biserica creștină apostolică 17 și Biserica evanghelică română 6.

Datele provin de la Secretariatul de Stat pentru Culte.

(Viața Cultelor, 9 Ianuarie 2001)

ÎNTÂLNIRE

La 16 Ianuarie 2001 s-au întâlnit la Geneva reprezentanții Patriarhiei Ecumenice și ai Patriarhiei Moscovei care au examinat împreună probleme legate de normalizarea situației eclesiale din Estonia, deteriorată după vizita aici a Patriarhului Bartholomeu I.

Cele două delegații au fost conduse de Mitropoliții Meliton de Filadelfia și, respectiv Chiril de Smolensk.

(SOP, Février 2001)

GRECIA

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din Grecia a publicat în Decembrie trecut un Comunicat în care denunță eutanasia, considerată o "sinucidere asistată." Această declarație intervine după legalizarea eutanasiei de către Olanda, prima țară din Comunitatea Europeană care autorizează această formă de moarte asistată.

Comunicatul Bisericii Greciei precizează că "numai Dumnezeu are dreptul să decidă viața și moartea."

(SOP, Février 2001)

SEMINAR

Institutul ecumenic de la Bossey, condus de pr. prof. Ioan Saucă, va organiza la Kerala (India), între 9-19 Aprilie 2001 un Seminar de inițiere în teologia și spiritualitatea ortodoxă, cu participarea Grupului de lucru ortodox din Consiliul Ecumenic al Bisericilor.

(SOP, Février 2001)

RESTITUIRE

La intervenția Sfântului Sinod al BOR racla cu moaștele Sfântului Grigorie Teologul (+380) a fost readusă, la 12 Februarie a.c., la mănăstirea "Schimbarea la față" din Slatina, (Suceava) după 55 ani în care s-a aflat la Muzeul de Artă din București.

Aceste Sf. Moaște au fost aduse în Moldova de domnitorul Alexandru Lăpușeanu (+1568).

În timpul primului Război mondial au fost adăpostite de Rusia țaristă, iar în 1954 au revenit în România.

(Viața Cultelor, 13 Februarie 2001)

DECLARAȚIE

La 16 Februarie a.c. Patriarhul Alexei al Moscovei, a declarat că nu crede în eficiența vizitei Papei în Rusia, dar a adăugat că "speră ca neînțelegerile dintre cele două Biserici să dispară mai devreme sau mai târziu."

"După căderea URSS - a mai spus Patriarhul Alexei - Biserica Catolică a început o vastă activitate de prozelitism pe teritoriul Rusiei, Ucrainei, Belarus și Kazahstanului," exemplificând cu situația din Ucraina apuseană, unde greco-catolicii au ocupat bisericile ortodoxe. "Ne-am adresat de nenumărate ori Vaticanului ca acesta să restabilească dreptatea, dar până în prezent nu s-a făcut nimic." *

(Viața Cultelor, 21 Februarie 2001)

Știri culese și redactate de Psă. Zoe Vasiliu

de misiune unit, concertat și formal, în scopul creării unui impact real în America de Nord prin misiune și evangelism ortodox;

- Noi aprobăm, încurajăm și susținem puternic Centrul de Misiune Creștină Ortodoxă, Conferințele Misiunilor (în prezent sponsorizată de către Arhiepiscopia Ortodoxă Antiohiană, de către Arhiepiscopia Ortodoxă Greacă, și de către Biserica Ortodoxă în America - OCA), și încurajăm o viitoare consolidare a eforturilor și programelor misionare aici și în întreaga lume;

- Ne luăm obligația de a exprima misiunea și de a lucra în acest sens, punând accentul pe predarea Misiologiei ca o parte importantă în educația teologică a viitorilor noștri preoți.

- Respectuos, noi rugăm pe Sanctitatea Sa, Patriarhul Ecumenic să convoace o conferință a factorilor responsabili și reprezentativi asupra misiunii, pentru a ajuta în coordonarea misiunii ortodoxe în întreaga lume;

- Noi, Ortodocșii din America de Nord, ne luăm obligația de a pune rânduială în casele noastre de dragul învățaturii Evangheliei Domnului nostru Iisus Hristos, amintindu-ne de Răstignirea, Moartea, Îngroparea, Învierea și prezența Sa în Biserică prin pogorârea Sfântului Duh. ✱

+NATHANIEL, Arhiepiscop

CÂT DE DES TREBUIE SĂ PRIMIM SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE?

A primi Sfânta Împărtășanie de două sau trei ori pe an este bine și de folos, dar a primi Sfânta Împărtășanie frecvent este mult mai folositor. Aduceți-vă aminte, cu cât o persoană se apropie mai mult de lumină, cu atât mai multă lumină primește. Cu cât se apropie mai mult de foc, cu atât mai cald îi va fi. Cu cât se apropie mai mult de sfințenie, cu atât mai sfânt va deveni.

Asemenea, cu cât ne apropiem mai frecvent de Dumnezeu în Sfânta Împărtășanie, cu atât mai frecvent primim lumină, căldură și sfințenie. Prietene, dacă ești vrednic să primești Sfânta Împărtășanie de două sau de trei ori pe an, atunci ești vrednic să o primești mai frecvent, menținând pregătirea și vrednicia dinainte, după cum ne spune Sfântul Ioan Gură de Aur.

Dar ce ne oprește de la primirea Sfintei Împărtășanii? Răspunsul este nepăsarea și lenea noastră, și noi lăsăm loc în viața noastră atât de mult acestor păcate, încât nu mai suntem suficient pregătiți pentru a putea primi Sfânta Împărtășanie.

Este și un alt mod de a privi această problemă. Oamenii ca aceștia, de fapt, nu ascultă poruncile lui Dumnezeu, așa cum ei își imaginează. Unde este scris că Dumnezeu

sau vreunul dintre sfinți ne îndeamnă să ne împărtășim de două sau de trei ori pe an? Nicăieri. Trebuie să fim încredințați că atunci când îndeplinim o poruncă o îndeplinim exact așa cum este ea scrisă. Adică, trebuie să acordăm atenție locului, timpului, scopului, metodei și tuturor condițiilor care trebuie îndeplinite. Numai astfel buna noastră intenție va fi perfectă în detaliu și va fi bine plăcută lui Dumnezeu.

Aceste lucruri se aplică întocmai în cazul primirii Sfintei Împărtășanii. Este nu numai necesar, dar și benefic pentru sufletul unei persoane să primească Sfânta Împărtășanie frecvent. Este, de asemenea, în ascultare față de porunca lui Dumnezeu. Este o îndatorire bine împlinită și bine plăcută lui Dumnezeu. Pe de altă parte, a ne împărtăși numai de două-trei ori pe an nu este nici în ascultare față de porunca lui Dumnezeu, nici o îndatorire bine împlinită.

De aceea, ca și pentru toate celelalte porunci ale lui Dumnezeu există un timp potrivit, după cum se arată în Eclesiast: "Pentru toate există un motiv".

Aceasta este adevărat și în ceea ce privește Sfânta Împărtășanie. Trebuie să o primim la timpul potrivit; și timpul potrivit înseamnă momentul când preotul exclamă: "Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, apropiați-vă!"

Auzim aceste vorbe doar de trei ori pe an? Oh, nu. Cu toate acestea, deși oricine trebuie să mănânce de două sau de trei ori pe zi pentru ca trupul material să poată trăi, trebuie ca nefericitul suflet să se hrănească numai de trei ori pe an sau poate numai o dată cu hrana care dă viață, pentru a trăi viața spirituală? Nu este aceasta complet absurd? Chiar dacă nu ar fi cazul, mi-e teamă că noi nu tragem nici un folos ascultând pe jumătate poruncile, pentru că le îndeplinim pe jumătate și ne amăgim. Deci nu mai suntem împlinatori ai legii, ci călcători de lege. ✱

MACARIUS NOTARAS

Arhiepiscopul Corintului, Secolul al XVIII-lea

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

S129
P331

*****ALL FOR ADC 945

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319